

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO
ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA

1992 - 2000

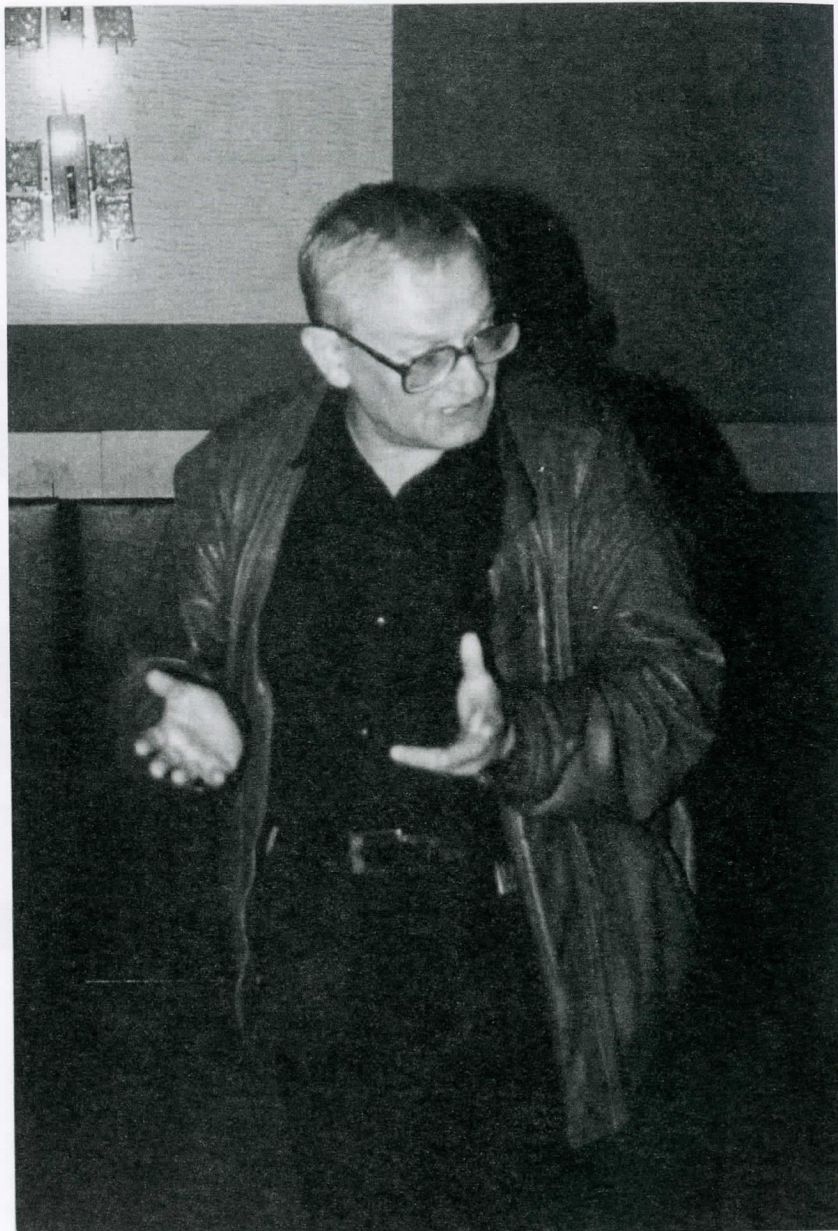

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO
ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA

1992 - 2000

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc., předseda poroty DT 1992-2000

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc.

Desetiletí Třebíče aneb Hledání definice

Od počátku bylo vše jasné: ostatně to napsala stručně a věcně v prvním čísle prvního ročníku Zpravodaje Divadelní Třebíče, jež vyšlo 7. května 1992, Lenka Láznovská:

"Divadelní veřejnost ví, jak se tato přehlídka rodila. Myšlenka jejího konání musela procitnout v okamžiku, kdy bylo jasné, že české a moravské amatérské divadlo současnosti naléhavě potřebuje divadelní žatvu a kdy bylo neméně jasné, že jí má být - tj. - nemůže nebýt Jiráskův Hronov. Pak ale divadlo vycházející z tradiční divadelní konvence a z nevlastního textu potřebovalo vlastní přehlídku". Divadelní Třebíč jako přehlídka tohoto typu divadelního jazyka byla na světě. Zrodila se z potřeb doby, která vzala definitivně českému amatérskému divadlu Mekku jeho druhů a poddruhů, jež po dlouhou dobu ctily a dodržovaly základní konvence tohoto uspořádání divadelního jazyka a struktury jeho složek. Tohle je tedy tradice, která se ocitla v pojmenování Divadelní Třebíče 1992: I. národní přehlídka **tradičního** amatérského divadla.

Rozuměla se tím mlčky a samozřejmě především činohra - tj. mluvené divadlo. Tuto tradici vymezovaly ovšem ještě další rysy. Jeden z nich zmínila i Láznovská; je to existence literární předlohy, jejíž začlenění do divadelního systému je východiskem i cílem veškerého snažení. Inscenace jako stabilní a fixovaný tvar je v tomto pojetí transformací literatury a jejího materiálu (slova) materiály jeviště. Pro tento systém divadelního jazyka se zejména v osmdesátých letech ujalo a rozšířilo označení interpretační divadlo. Termín interpretace v těchto souvislostech pojmenovává jednak výklad literární předlohy, což bývá nazýváno dramaturgicko-režijní koncepcí, jednak už zmíněnou transformaci této předlohy. Což také znamená realizaci oné dramaturgicko-režijní koncepce. Mluvíme-li o takto chápané interpretaci, pak nutně mluvíme i o literatuře, jež svou podstatou a jejím zaměřením nekompromisně směřuje na jeviště; prostě chce být za každou cenu hrána. V evropské činohře je takovou literaturou od pradávna drama, dramatický text. Byla-li tedy řeč o této tradici činohry, pak se nedalo samozřejmě vyhnout ani pojmům dramatickost, dramatický.

Z tohoto aspektu pak při definování "tradičnosti" trebičské přehlídky začal vystupovat do popředí pojem dramatická osoba jako jeden z klíčových principů už několikrát zmíněné transformace literární předlohy materiály jeviště. Což znamená, že herec se - podle termínu Otakara Zicha - "přeosobňuje", stává se někým jiným. Je pro diváka tím člověkem,

jež ve svém textu napsal autor. Tento transformační princip se posléze začal ukazovat jako nejsnadněji postřehnutelné a definovatelné kritérium tradičnosti a proto začal v definicích jaký druh tradičního amatérského divadla prezentuje třebíčská divadelní přehlídka hrát až klíčovou roli.

S těmito "teoretickými" předpoklady vstoupila tedy třebíčská přehlídka do českého amatérského divadla devadesátých let. Byli bychom však asi jednostranní, kdybychom důvod jejího vzniku a formulování jejího smyslu v dosavadní soustavě přehlídek amatérského divadla viděli jenom v tom, že Jiráskův Hronov se stal scénickou žatvou.

Počátek devadesátých let zasahoval do formování podoby Divadelní Třebíče ještě jinak, dokonce možná důrazněji. Nezapomeňme, že toto období znamenalo řadu proměn českého amatérského divadla; od odchodu dosavadních vedoucích osobností přes úbytek počtu souborů a jejich členů až po vznik fundamentální otázky: jaká bude a může být funkce amatérského divadla v rodícím se jiném, novém společenském organismu? A navíc: rozpadl se vlastně celý soutěžní systém budovaný po léta na vzestupné postupové ose okres - kraj - republika. Tyto problémy se kumulovaly a vrcholily v roce 1992, kdy začíná třebíčská přehlídka... Musely se do ní promítnout. A tato nově založená divadelní přehlídka se proto musela s těmito problémy setkávat a nějak se s nimi vyrovnávat. A tyto problémy zpětně formovaly podobu Divadelní Třebíče. V tomto kontextu je třeba připomenout, že všem, kteří se zasloužili o vznik Divadelní Třebíče náleží patřičný dík. V té době to už byla sama o sobě odvaha vzít na sebe pořádání takového podniku, když nikdo nevěděl jaké bude v dalších letech amatérské divadlo, kdo a s čím bude do Třebíče jezdit a jestli - aby chom dospěli k nejčernějším úvahám - bude vůbec někdo jezdit; jestli někdo bude mít vůbec v nových poměrech chuť soutěžit, nechat se kritizovat a slyšet o sobě řeči třeba ne příliš pozitivní. Konečně, rychlý až překotný úprk řady tradičních činoherních amatérských divadelních souborů k zábavnému, hlavně komediálnímu repertoáru, svědčil tehdy naprosto jasně o tom, že hlavní cíl těch, kdo pracovali a chtěli pracovat dál, byla - pochopitelně a přirozeně - snaha přivést do hlediště diváky a ne věnovat pozornost kvalitě inscenace, s níž by se dalo obstát v nějaké soutěži. Byla to skutečně odvaha v této situaci amatérského divadla začít s novou přehlídkou, a k tomu všemu ještě ji pořádat tak říkajíc ve "vlastní režii". Nikoliv jako přehlídku Ministerstva kultury ČR, ale jako přehlídku pouze tímto ministerstvem vyhlášenou, tedy za iniciativního získávání finančních zdrojů. Od počátku bylo zcela zřejmé, že i za těchto podmínek Třebíč o takovou přehlídku stojí, že při tom spolupracují osvědčené orgány okresního a městského úřadu, že tu je i další znamenité zázemí - Městské kulturní středisko se svými ochotnými a neúnavnými pracovníky a konečně

nadšený, energický a velkorysý ředitel festivalu Jaroslav Dejl, který mu vdechl neopakovatelnou atmosféru dělnosti i neformální otevřenosti. Vzniklo tak spontánně fórum, na němž díky konfrontaci inscenací a v diskusích o nich šlo krůček za krůčkem promýšlet problémy, jež přinesl čas.

Sázka na novou přehlídku, kterou třebíčští riskovali, se ukázala být správnou. Začínalo se s devíti představeními, které se celkem bez potíží srovnaly do tří květnových dnů. Ještě následující ročník (1993) udržel tento počet soutěžních představení, ale už od roku 1994 se začal tento počet zdvíhat, nejprve na jedenáct a potom na dvanáct představení. Dělo se tak zpočátku různými způsoby. Přidávalo se jedno představení na středu večer (normálně přehlídka začínala ve čtvrtek ráno) nebo se v jeden den hrála představení čtyři. To se však ukázalo jako neúnosné. A tak od roku 1997 je počet dvanácti představení soustředěn do čtyř dnů (středa-sobota). I když tím problémy Divadelní Třebíče vyřešeny nejsou. Neboť zájem o ni stoupá, vedle nominací je řada doporučení a různé hlasy - oficiální, polooficiální i neoficiální - často upozorňují, že to nebo ono doporučené představení z jedné přehlídky je lepší než jiná nominovaná (tedy se zaručenou účastí) a že by rozhodně nemělo na repertoáru Divadelní Třebíče chybět. Mohu vydat svědectví o tom, že poslední léta je výběr na Třebíč čím dále tím obtížnější. Nemluvě už o tom, že se zvětšuje počet přehlídek v různých regionech, které usilují o to být výběrovou přehlídkou na Divadelní Třebíč, takže se musí realizovat opatření, jež by posílily kvalitu tohoto výběru. Třebíč jistě prokázala svou životnost a upevnila své postavení v organismu českého amatérského divadla. Odvážím se dokonce říci, že je dnes přehlídkou, která nejvýrazněji demonstruje a ukazuje stav současného českého amatérského divadla a jeho vývojové tendence.

Snad může někomu připadat toto tvrzení jako opovážlivé, když je tu přece Jiráskův Hronov jako scénická žatva, která do sebe zahrnuje všechny podoby českého divadelního amatérismu. Ale je možné toto zdánlivě nezpochybnitelné stanovisko nahlížet jinak. Divadelní Třebíč začala jako "jednodruhová" přehlídka, která měla dávat prostor tradičnímu činohernímu divadlu. Předpokládalo se, že na nějaké platformě se budou shromažďovat jednak jiné druhy divadla než činoherní, jednak nějaký typ divadla, jež tu pro stručnost nazveme "netradičním". To se už v prvním ročníku ukázalo být iluzorním. Na jeho programu byla také inscenace Sladký život blázna Vincka, k níž text napsal Jiří Suchý a hudbu Ferdinand Havlík a rozhodně nešlo o tradiční činoherní divadlo, ale o zcela jiný druh divadelní, v němž hudba a zpívané slovo hraje stejně důležitou roli jako slovo mluvené.

S Ivem Osolobem bude asi nejlépe v tomto případě mluvit o divadle, které mluví, tančí a zpívá. A tento divadelní druh se na repertoáru Diva-

delní Třebíče začal objevovat pravidelně. Po Blanenském divadle klubu Metra, jež v roce 1992 se Sladkým životem blázna Vincka tuto linii otevřelo, se ve druhém ročníku objevilo rovněž s dílem pánů Suchého a Havlíka Faust, Markéta, služka a já Divadélko Jen tak z Karlových Varů. A pokračovalo to dál. Neminul jeden ročník Divadelní Třebíče, aby v jejím programu nebyl zastoupen tento druh divadla. Někdy jich bylo dokonce víc. Ročník 1997 začínal Bryllovým Malovaným na skle DS kroměřížského Domu kultury a končil Mam'zelle Nitouche-kami Ořechovského divadla. Mezi tím ještě byla inscenace Gayovy-Brechtovy-Havlovy slavné Žebrácké opery s názvem Macheath K. Superstar, která scénářem a režii Alexandra Gregara i hudbou a hudebním nastudováním Josefa Zámečnicka vydatně koketovala s muzikálem. Tato linie se prezentovala i v posledních dvou ročnících. V roce 1999 strhly hlediště Gogginovy Jeptišky Divadelního souboru DK z Kroměříže a v roce 2000 mohli diváci vidět opět dva soubory, jež se divadelního druhu, jenž mluví, tančí a zpívá věnují po léta: opět přijelo Blanenské divadlo se Suchého a Havlíkovou Elektrickou pumpou a Dostavník z Přerova s Kainarovými Perlami Hodži Nasredina s hudbou Ivana Němečka.

Neuvedl jsem tento výčet inscenací "divadla, které mluví, tančí a zpívá" jenom proto, abych jím argumentoval to, že Divadelní Třebíč od počátku nebyla "čistou" jednooborovou přehlídkou činoherního divadla - a ještě k tomu tradičního - ale byla přinejmenším přehlídkou dvouoborovou, protože pod svou střechu přijala i tento druh divadla ať už měl jakoukoliv žánrovou podobu. Asi tomu tak být muselo, protože na regionálních přehlídkách se tento druh objevoval, slavil tam úspěchy, patřil dost často k nejlepším inscenacím a zasloužil si další pozornosti. Té se mu mohlo dostat na jediné přehlídce - na Divadelní Třebíči, která sice na počátku definovala své postavení a svůj smysl tak, jak to učinila, ale na druhé straně na tomto vymezení nikterak nelpěla. Což se ostatně projevilo i tím, že změnila svůj název. Ještě druhý ročník nese název II. národní přehlídka tradičního amatérského divadla, ale ročník další (1994) se už jmenuje pouze III. národní přehlídka amatérského divadla; tradiční zmizelo. Činohra, která se do té doby díky interpretaci a principům dramatickosti chápala jako nejklasičtější reprezentant tradičnosti, ztrácela toto postavení - jistě i kvůli pravidelné přítomnosti jiného druhu divadla v programu Divadelní Třebíče. Ovšem ona změna funkčního označení trebičské přehlídky, jež - domyšleno do důsledku - znamenala otevření dveří jakémukoliv typu a druhu amatérského divadla, nevznikla jenom tím, že vedle divadla činoherního bylo na ní zastoupeno i divadlo, které mluví, tančí a zpívá. Byl tu ještě jeden důvod - zřejmě hlubší a podstatnější. Řeknu to hned na počátku stručně a jednoduše: to označení, jež se pod adjektivem tradiční skrý-

valo, přestávalo platit v podobě a míře, na které jsme byli doposud zvyklí. Hranice mezi tradičním a netradičním se začala stírat, překrývat a vznikaly zcela jiné polohy, v nichž se amatérské divadlo pohybovalo. Budiž ovšem hned také řečeno, že tento proces nenastal až v devadesátých letech. Projížděl se už v letech osmdesátých, zvláště v jejich druhé polovině. Ale léta devadesátá tento pohyb urychlila a dala mu nové impulsy.

To bylo patrné i v drtivé většině inscenací reprezentujících v Třebíči divadlo, které mluví, tančí a zpívá. To, že používám Osolsobého sousloví, je kromě jiného - možná dokonce především - proto, že tím chci naznačit, že šlo o divadlo, které zábavnost a tím diváckou přitažlivost často spojovalo i s některými nekonvenčními netradičními postupy. Třeba to kroměřížské provedení komerčního muzikálu Jeptišky bylo originální, neotřelé i přitažlivé tím, že na jevišti řádilo několik mladých hereček, které předlohu využily k tomu, aby se na plno mohly ve všem a se vším všudy na jevišti projevit. Z jistého hlediska to bylo nefalšované autorské herectví, jak jsme říkali v osmdesátých letech. Zábava a komerce se tak propojovaly s proudem, jenž byl - a je - vždycky pokládán za alternativní. Tato tendence je zvláště čitelná v inscenacích Ořechovského divadla, které Divadelní Třebíč prošlo několikrát; téměř vždycky s úspěchem, ne-li přímo vítězně. Je to soubor, jenž chce především dělat zábavné divadlo. Ale činí tak postupy, jež rozhodně netkví v konvencích - tradicích - zábavného divadla. Naopak, činí tak způsobem, jenž bohatě využívá všech výrazových prostředků a inscenačních principů, které si divadlo osvojilo na poli moderního i alternativního divadelního jazyka. Na tomto základě se ořechovští pouštějí i do interpretací tradičních dramatických textů, činíce je svou jevištní transformací netradičními. V prvním ročníku to udělali s Jiráskovou Lucernou, v ročníku posledním roku 2000 s Tylovým Strakonickým dudákem. Vedle této ořechovské inscenace byla na Divadelní Třebíči 2000 ovšem i jiná inscenace české klasické hry - Stroupežnického Naši furianti Divadelní společnosti D 111 z Českých Budějovic. Mířila do poloh krvavě vážných, až tragických. Interpretace se tu děla změnou žánru: z komedie do dramatu jako složitého životního příběhu, z realistické psychologicky motivované hry do vysoce stylizované záležitosti, která zdůrazňovala umělost jevištního, divadelního tvaru, autonomnost estetického, uměleckého artefaktu.

Tyto markantní posuny, které jsou projevem osobních a osobnostních stanovisek tvůrců, jejich autorským výrazem a zároveň interpretací textu, jsou v Třebíči pravidelným a častým hostem. Nejvýrazněji to asi bylo vidět na inscenaci Genetových Služek, s nimiž v roce 1999 přijelo Divadlo AHA! z Lysé nad Labem. Režisér Miroslav Pokorný ponechal základní osnovu textu, literární předlohy, ale prostředky jeviště ji proměnil tak, že

vypovídala - nebo lépe: měla a chtěla vypovídat - úplně o něčem jiném, než napsal Genet. Byla autorskou výpovědí souboru o současnosti a jejích problémech. Už podruhé používám pojem autorská výpověď. V osmdesátých letech jsme tuto podobu autorství pokládali za jeden z nejpodstatnějších znaků autorského - tj. netradičního - divadla, kdy původci všeho, co bylo na jevišti a co z něho zaznívalo, byli tvůrci spojení pouze a jedině s určitým konkrétním představením. Text jako původce nějakého sdělení a nějakého podnětu k divadelnímu tvaru neexistoval buď vůbec nebo byl naprosto druhořadý. V inscenaci Služek jsme se s autorstvím ve vypjaté, otevřené a nekompromisně manifestované podobě setkali jako s principem interpretačním, na půdě pro činohru tradiční. Opakuji znovu: všechny tyto tendence se začaly projevovat už v osmdesátých letech. Ale nikdy tehdy neměly polohu tak výrazně spojené, propojené organické jednoty. Uvedu ještě jeden příklad.

Kdysi jsme obdivovali jednu z neúspěšnějších inscenací českého amatérského divadla českolipského souboru Jirásek Jak se vám líbí Jak se vám líbí? jako jeden z vrcholů českého amatérského alternativního divadla. Text Shakespearovy komedie byl v ní dokonale restrukturalizován, tak jak to dělalo tehdejší autorské divadlo, když narazilo na jakoukoliv literární předlohu, ponechávajíc z ní jen ty motivy a ta témata, která odpovídala zájmu souboru a jeho členů vypovídat o vlastních postojích k nějakým problémům. V roce 1996 se Divadelní klub Jirásek po delší odmlce vrátil do českého amatérského divadla. Do Třebíče přijel s inscenací Gogolova Revizora. Byla vytvořena v duchu, v němž odpověděl na otázku Amatérské scény Václav Klapka, vůdčí režijní duch českolipského souboru: "Divadlo je pro mne dnes už jen zábava". Text nebyl restrukturalizován. Ale herecko-režijní řešení každé situace, její rozehrávání realizovala zcela nová, nečekaná a naprosto osobní témata herců, která neustále vyjevovala jejich snahu po jakémsi čistém smíchu, který přináší úlevu také - a možná hlavně - i tím, že se herci hrou báječně baví. V podobném duchu provede tentýž soubor v roce 1998 Shakespearův Sen noci svatojánské. O rok později však hrají českolipští v Třebíči Čechovovy Tři sestry. Dopustí se sice "restrukturalizace" s postavou Feraponta, kterou začlení do textu jako jakýsi symbol plynutí času, ale jinak jdou trpělivou a pokornou cestou hledající v celku textu přes každou situaci a zejména každou postavu osobní téma spojené generálním smyslem veškerého jevištního dění odkrývajícím lidství. Ostatně - napsal to i Václav Klapka do programu, že takto pro sebe po letech touto interpretací objevil Čechova.

Toto připomenutí tří inscenací, s nimiž se na Třebíči v druhé polovině devadesátých let přihlásili znovu o slovo před listopadem přední reprezentanti alternativního proudu českého amatérského divadla, vyjadřuje

přesně a dosti plasticky celý vývojový proces, jež Divadelní Třebíč odrážela, a jenž ji zároveň formoval, spolupůsobil při hledání toho, jak tento festival definovat.

Toto hledání je na místě prvním svázáno s otázkou po smyslu amatérské divadelní činnosti v polistopadové společnosti. Samozřejmě; všeobecný recept na řešení tohoto problému neexistuje a nemohla a nemůže jej dát ani Divadelní Třebíč. Bylo a je však jasné, že amatérské divadlo jako občanská aktivita (abych použil formulace Lenky Láznovské z jejího Dovětku 1990-1997 v Cestách českého amatérského divadla) ztrácí ve svobodné společnosti smysl. Stejně tak se ukazovalo, že alternativní divadlo začalo ztrácet svou výbojnost a nápaditost, dokonce ubývalo a ubývá na síle i kvantitativně. Spolu s tím svou průraznost a neobyčejnost pozbývala i jedna z jeho kdysi tak oblíbených a výrazných podob - tzv. autorské divadlo, neboť "sebevýpověď" v té podobě, která se ustálila v osmdesátých letech, už neměla takovou nosnost a zajímavost. V souvislosti s tím se dostávají do repertoáru Divadelní Třebíče pokračovatelé této linie, jež "sebevýpověď" začleňují do systému a struktury "normálního" textu. Tento trend naznačí v roce 1995 Pesimistické divadlo Gasehaha z Krnova svou inscenací Něco velikého, jež vycházela z motivů románu Warrena Millera Prezident Krokodýlů. V programu se mluvilo o dramatizaci, ale to nebylo podstatné. Důležité bylo to, že jisté motivické a tematické linie posloužily mladému kolektivu k tomu, aby jimi na jevišti uskutečnil a divadlem sdělil své vlastní postoje k životu. O rok později pak vystoupí na Třebíči Společnost Filtré Praha se svými Otázkami navigace. Inscenace vycházela z textu, jenž mnoha prvky nabýval podoby běžné divadelní hry, ale přitom je také nezávaznou hrou, jež spojuje libovolně nejrůznější fakta, ponechávajíc na divákovi, aby sám svou interpretací dobýval jejich smysl. Ovšem vzápětí jevištní realizací nabídla i smysl další - nebo přinejmenším jistý klíč k tomu, jak té fragmentárnosti a nahodilosti, té přelétavé hravosti porozumět. V roce 1998 je Filtré v Třebíči znovu, s inscenací Čerstvé ústřice.

V roce 2000 se třebíčskému diváku pak představí DS Rohlík ideální šipkař Teplice při DK Olympic Krupka s inscenací hry Jiřího Zedníka Váš nás nezajímá. Je to zřejmě také soubor trochu recesistický a trochu mystifikační, jak vyplývá z jejich vlastní definice, že jsou "vesnickým divadlem španělského typu z města", při čemž to úsloví "španělská vesnice" je vykládáno tak, že Rohlík je jediným souborem v České republice, pro nějž je divadlo skutečně španělskou vesnicí. Soubor divadlem zřejmě baví výborně sám sebe, ale přitom text, jež uvedl v Třebíči, při tom všem otevíral průhledy hlubší, zásadnější. Svým způsobem jako by se tu opět ozývalo to, co tvořilo základ přístupu českolipských k Revizorovi: zábava vychá-

zející z přesvědčení, že vtip, hravost, možnost a schopnost bavit se vlastními nápady, vlastní invencí, jsou zdrojem zábavy i pro diváky. Opět tu vystupuje do popředí zábavnost jako kategorie, která je smyslem divadelní amatérské činnosti, ale současně i motorem, pohnutkou autorství, jež se jako by skrývá. Nechce být přímo odhalenou sebevýpovědí, ale předstupuje před diváky v podobě utvářené prvotně "řádným" textem. Že jeviště, divadlo přestalo být po listopadu prostorem pro neskrývané vyjevo-
vání "stavu duše" o tom svědčí i to, že se mění postavení tzv. "divadla poezie". V dobách předlistopadových to býval typ divadelního jazyka, jenž byl v mnohém už za hranicemi divadla, ale maximálně vyhovoval právě ohromnou příležitostí, již dával k sebevýpovědi. Kromě toho nesporně svou nezvyklostí a novostí, spojující prvky nespojitelné, vydatně přispíval k rozvoji alternativního divadla, což silně přispívalo k jeho oblíbě a tím i kvantitativnímu rozmachu. V už citovaném Dovětku konstatuje Lenka Lázňovská, že "divadlo poezie vstupuje do druhé poloviny devadesátých let jako značně výlučná divadelní odnož" a že "paradoxně nejodvážnějším dramaturgickým činem se stalo uvedení Vrchlického epické básně Mythus Eloa Divadélkem znovu 'Jen tak' z Karlových Varů." V roce 1996 se tato inscenace ocitla v repertoáru Divadelní Třebíče. Nebudila tu vůbec pozornost jako jakýsi cizokrajný exot. Byla přijata jako "řádná" činohra, takto byla nazírána a posuzována. Ve Zpravodaji číslo 4 tohoto ročníku přehlídky píše ve své recenzi Jarmila Černíková o "ucelené dramatické poloze, scénickém řádu inscenace a vedení dramatických postav"; tedy divadla. A to Vrchlického epos jako literární předloha rozhodně nebyl. Ale inscenace jej směrem k činohře posouvala. Jestliže ovšem za základní znak tohoto divadelního druhu budeme pokládat mluvené slovo (chcete-li přirozenou mluvu) jako materiál, z něhož roste všechno ostatní. V tomto smyslu skutečnost, že Divadelní Třebíč opustila své vymezení, jako festival tradičního amatérského divadla s tím, že jde jen o amatérské divadlo, aby posléze na konci desetiletí, století i tisíciletí - v roce 1999 - přijala označení národní přehlídka amatérského **činoherního a hudebního** divadla, přesně a důsledně odráží situaci českého amatérského divadla i funkci a místo trebičské přehlídky v ní na začátku nového desetiletí, století a tisíciletí - tedy v roce 2001.

Celá tato problematika by si zasloužila rozsáhlejšího pojednání, neboť se v ní soustřeďují nejpodstatnější rysy vývoje českého amatérského divadla po listopadu 1989. A jsou to zřejmě rysy, v nichž se tento vývoj zhmotňuje nejvýrazněji. O to je tedy smysl a postavení Divadelní Třebíče i její hledání definice svého poslání závažnější a důležitější. To, že se nyní Třebíč definovala jako přehlídka činoherního a hudebního divadla, je toho důkazem. Přehlídka činoherního a hudebního divadla (což můžeme po-

kládat za jakousi "zkratku" pro divadlo, které mluví, tančí a zpívá) je definice na jedné straně dostatečně široká, aby pojala všechny divadelní projevy, jež pracují s takovým materiálem, jenž této definici odpovídá. Na straně druhé právě důrazem na tento základní materiál je dostatečně přesná na to, aby určila zřetelné hranice. Tak odpovídá tato definice současné dispersi (rozptylu, rozkladu) řady prvků a kategorií, které dříve tvořily naprosto nebo alespoň do značné míry zřetelné kontury jistých podob, typů a proudů amatérského divadla. Odtud také vycházely definice těchto podob amatérského divadla i definice přehlídek, které tu nebo onu podobu sdružovaly kvůli soutěžnímu srovnávání a hodnocení. Jsou to pojmy jako interpretační, tradiční, neinterpretační, alternativní, autorské, atd. Zvlášť bych v tomto kontextu pak podtrhl, jak pojmy zábava, zábavnost mohou být za jistých okolností začleněny do jedné z rovin kdysi alternativního divadla, do autorství a jak tímto způsobem nabízejí jiné definice jak divadelní zábavy, tak autorských postojů.

Vypadá to jako by převládala nahodilost, libovůle, chaos. Myslím však, že tomu tak není. Když Viktor Hugo popisuje v Bídnicích bitvu u Waterloo, ví už o všech okolnostech, jež způsobily Napoleonovu porážku. Z jistého hlediska vypadají tyto okolnosti jako souhrn náhod často nesmyslných, které neodvratně a definitivně ovlivnily historii Evropy. Ale Hugo je přesvědčen, že to byla jakási osudová síla, která se právě těmito náhodami projevila, že musely nastat, neboť dějiny nemohly jít jinudy a jinak. Dieu a passé - prošel tady Bůh, končí Hugo svou úvahu. Neodvážím se ani v nejmenším říkat, že Divadelní Třebíč prochází Bůh. Ale troufnu si říci, že proměny trebičské přehlídky a její hledání definice své funkce a svého poslání velmi výrazně psalo v uplynulém desetiletí dějiny českého amatérského divadla po listopadu 1989.

Jan Císar

Jak to začalo

24. září 1991. Klubovna 110 kulturního centra Fórum. Je zde starosta MVDr. Pavel Heřman, přednosta ing. Karel Müller, ředitel MěKS Marek Buš, Katka Lisá, Stáňa Štěpánková, já a potom zástupci ARTAMY, které přesvědčujeme, že je to právě Třebíč, která je tím ideálním místem pro konání nové národní divadelní přehlídky. Povedlo se! Tak tedy od roku 1992 je vždy v květnu Národní dům Mekkou divadelních múz českých divadelních amatérů. Město i okres dodržely slovo a přehlídku neustále velkoryse podporují, i když osoby se mění. Pavla Heřmana vystřídal Pavel Janata a letos Miloš Mašek, Karla Müllera pan ing. František Jonáš. Věřím, že přízeň vydrží i nadále.

Ve svém vzpomínání bych chtěl připomenout i závěrečná nesoutěžná představení, na která jsme zváli naše přátele ze zahraničí, či z jiných žánrů divadla. Snažili jsme se představit své zahraniční přátele - Angličany z Londýna s rozverným Draculou, Belgičany z Overmere s hereckým koncertem ve hře Escuriaal (mimochodem - pořadatelé museli zajistit na jevišti dva metráky písku, dokonce i mořského), Rakušany s dokonalou revuální směsí ze světových muzikálů a samozřejmě kamarády ze Slovenska z Partizánského - snově poetická inscenace O snoch, křídlech a psovi Hurikánovi a emotivně jímavá Prvá jazdecká (I zde byly oříšky pro pořadatele - křídla si naštěstí přivezli vlastní a tahy v divadle létající herce unesly, ale do druhého představení bylo nutno zajistit živé sele! Bylo! Sele si prý po návratu do chlívků nechalo říkat "Mistře"). Chtěli jsme ukázat i další žánry divadla, a tak na závěr přehlídek byl i trebičský dětský divadelní soubor s pohádkou O třech husičkách, smyslná a nádherná Milá sedmi loupežníků v podání mladých divadla Jesličky Hradec Králové, loutkářské soubory - vynikající soubor "C" Svitavy a lehce hororová pohádka divadla Starost z Prostějova Uforín a Dišperanda. Jeden z ročníků zakončil vynikajícími tanečními kreacemi Všichni na jednom jevišti soubor C - Dance ZUŠ Ústí nad Orlicí.

Doufám, že i letošní závěrečný host - soubor z Levic - se bude všem líbit a půlnoční překvapení v podobě představení Prase v hostinci U Motlů bude všem chutnat.

Přeji Divadelní Třebíči do druhé desítky života jenom to nejlepší - a ať přežije svou pubertu co nejlépeji.

Váš Jarda Dejl - ředitel přehlídky

Divadlo je krásný kumšt

Hned na úvod musím čtenáře těchto řádků zklamat. Neumím psát zdravice. Několikrát jsem se sice při různých příležitostech o to pokoušel, ale povětšinou to dopadlo neslavně. A když jsem byl vyzván, abych jako jeden ze zakladatelů Divadelní Třebíče přispěl do tohoto almanachu, či jak to nazvete, zdravici k jejím desátým narozeninám, usadily se ve mně pochybnosti. Zdravice psát neumím. Ale od malička mne rodiče učili zdravit. Tak vás tedy všechny pěkně zdravím.

Divadelních Třebíčů jsem zažil všech devět. Většinou při nich kvetly kaštiny na dvoře Národního domu, občas za noci přešly první bouřky, někdy se zpívalo na malém sále až do rána, ale vždycky se hrálo divadlo.

A divadlo je krásná věc. Řekl mi to jeden z hostů trebičské přehlídky, tuším že to bylo asi tak před čtyřmi roky. Přijel s nějakým souborem. Byl nehrající doprovod. Za celou dobu svého pobytu - bylo to několik dní - neviděl ani jedno představení. Přehlídku proseděl v bufetu, a když už si potřeboval trochu protáhnout svaly, toulal se bez cíle divadlem a nasával atmosféru. Pověděl mi, když odjížděl, že to bylo boží a kdyby ochotnické divadlo zhynulo, pohasne mu jeho hvězda. Opíral se při těch slovech o šatnový pult.

Pan profesor Císař viděl toho roku, stejně jako vždy, představení všechna. Při svých závěrečných slovech se o nic neopíral, ale živě pocházel po forbíně. Řekl to jinými slovy. Odborně. Tak jak se to od předsedy odborné poroty očekává. Ale to, že divadlo je krásný kumšt, bylo slyšet z ozvěny každé jeho věty. Pokud někdo divadlu propadne na celý život (tak jako pan Císař), pak o tom musí být skálopevně přesvědčen. Musí to vědět.

Po těch devět let, co jsem byl uprostřed dění, jsem se pohyboval někde mezi oním nehrajícím doprovodem a odbornou porotou. V bufetu jsem sedával občas, v divadelním sále nepravidelně. Abych ale poznal, že divadlo je krásná věc, nebylo mi třeba nápodoby ani z jedné strany. Věděl jsem to záhy. A protože mne oba shora citovaní pánové přesvědčili, že tuto základní pravdu vyznávají všichni, kdo do Třebíče v květnu jezdí, nemám o budoucnost přehlídky nejmenší obavy. A to je radostné zjištění.

A ještě jsem si vzpomněl. Že je divadlo krásná věc, ví i kamarád Stan-
da Šmíd, který již osm z devíti dosavadních Divadelních Třebíčů prostál za stativem kamery. Jenom dodává, že od divadla strašně bolí nohy.

Přeji vám všem, ať vás nebolí nohy ani duše.

Marek Buš

emeritní ředitel MKS Třebíč,

toho času kastelán, svobodný pán na Náměšti (nad Oslavou)

K desátým narozeninám Divadelní Třebíče

Třebíči, městu s bohatou ochotnickou minulostí, se dostalo té cti, že byla vybrána jako pořadatelské město pro národní přehlídku amatérského divadla. Tak se stalo, že ve čtvrtek 7. května 1992 v 10 hodin se v sále Národního domu otevřela opona, aby mohlo začít první představení prvního ročníku Divadelní Třebíče.

Byl to tehdy malý svátek pro všechny divadelní ochotníky a velká neznámá pro pořadatele, ale i pro samotné město Třebíč. Všichni svorně doufali, že první ročník nebude zároveň ročníkem posledním a že přehlídka v Třebíči zůstane i nadále. Za to, že se to daří, patří velký dík prezidentovi přehlídky Mgr. Jaroslavu Dejlovi, obětavým pořadatelům z kulturního střediska, štědrým sponzorům a vůbec všem, kdo tak či onak každoročně přikládají ruku k dílu.

Ani se nechce věřit, že Divadelní Třebíč má letos už desáté narozeniny. Měřeno věkem lidským se přehlídka jeví jako dítě školou povinné, ale z pohledu divadla je deset let dlouhá doba. Přehlídka dávno vyrostla z dětských nemocí a každoroční výroky a hodnocení poroty (vždy pod vedením prof. Jana Císaře) neomylně mapují vývoj naší amatérské divadelní scény. Divadelní Třebíči prošla celá řádka souborů, některé jen jednou, jiné předváděly svoje umění na prknech jeviště Národního domu zcela pravidelně.

Několik roků trvalo, než se Divadelní Třebíč zapsala do povědomí trebičské veřejnosti. Dnes je možno říci, že jarní přehlídka je neodmyslitelnou součástí života ve městě a jedním z vrcholů zdejšího kulturního dění. Tradiční květnový průvod divadelníků na Karlově náměstí ohlašuje, že město opět patří divadlu.

První dva ročníky se konaly pod záštitou města Třebíče. V roce 1994 se město stalo vyhlášovatelem přehlídky. Letos, stejně jako v minulých letech, přivítají představitelé města zástupce jednotlivých souborů v Malovaném domě, aby jim mohli popřát přízeň divadelní múzy. I když se představitelé města mění podle vůle voličů, podstatné je, že vztah radnice k přehlídce zůstává nezměněn.

Nezbývá než Divadelní Třebíči a všem lidem kolem ní popřát ještě dlouhá léta a zejména spoustu kvalitních představení a uměleckých výkonů. Thálii chci popřát, aby se pro ni Třebíč i nadále pravidelně stávala pozornou hostitelkou.

*Pavel Janata
senátor*

Ať žije, roste a vzkvétá!

Je tomu právě jedenáct let, co se sešli zástupci občanských sdružení amatérského divadla (koordinační rada) na půdě IPOS-ARTAMA a podpořili návrh jeho odborné rady pro amatérské divadlo uskutečnit samostatnou přehlídku činoherního (hereckého) divadla. To proto, že Jiráskův Hronov, který (byť s přesahy) do té doby takovou přehlídkou byl, se po dlouholetém usilování stal od roku 1991 programově vrcholovou akcí – festivalem otevřeným všem druhům, žánrům a stylům divadla. V červenci 1991 byl vyhlášen „konkurz na výběr místa pořádání národní přehlídky tradičního divadla“. Jeho uzávěrka přihlášek byla záhy, a to již 31.8.1991. Do tohoto data projevilo zájem uskutečnit přehlídku 7 měst: Blansko, Havířov, Rakovník, Sedlčany, Třebíč, Turnov a Znojmo. Vzápětí následovalo ověření realizačních možností a podmínek v uvedených místech s výjimkou Rakovníka, jehož POPELKA se stala z krajské národní přehlídkou činoherního divadla pro děti. Objížděli jsme je ve trojici Josef Doležal (SČDO), Vladimír Kraus (ADA) a Milan Strotzer (ARTAMA).

Všechna místa nabídla shodně bezplatné poskytnutí hracích a dalších potřebných prostor, včetně technického a obslužného personálu, jakož i další organizační síly a prostředky. Hlavními kritérii rozhodování při volbě přehlídkového místa se tudíž staly především vlastní finanční podíl města a okresu na zajištění přehlídky a ruku v ruce s tím zájem a podpora městských a okresních úřadů. Neméně důležitými kritérii bylo i položení místa z hlediska dostupnosti a nákladů na dopravu pro divadelní soubory a další účastníky přehlídky, vybavenost a připravenost místa k její realizaci. Rozhodnutí o konkurzním výběru provedla Koordinační rada pro amatérské divadlo dne 8.10.1991. Rozhodla jednomyslně svěřit přehlídku na 1. místě městu Třebíč.

Kromě zmíněných „praktických“ kritérií sehrál přední úlohu pocit, který jsme my koordinační radou pověřeni „objíždějící komisari“ zažili právě jen v Třebíči. A to ten, že zde všichni chtějí a že táhnou za jeden provaz: okres, město, městské kulturní zařízení vedené Markem Bušem a Jaroslav Dejl coby představitel domácích divadelníků. Ten pocit byl neklamný. Prokázal to hned první ročník Divadelní Třebíče před 10 lety ve dnech 7. – 10. května 1992 a všechny následující. Od prvního políbení múzy (a že jich bylo) po loňský indiánský „křest“ jsme se cítili v Třebíči jako v náručí lásky a přátelství, neoficiálních oficialit a humorných pohlazení, která začínají pravidelně příjezdem kameramana Standy Šmída v předvečer zahájení přehlídky a končí nedělním rautem či „porautovou“ sešlostí.

Nezasvěcený čtenář by z mých řádků mohl lehce nabýt dojmu, že je Divadelní Třebíč jakousi oázou pohody a srandy. Ano, je. Ale také je, pro

ty, co chtějí vidět a slyšet, pracovním divadelním záprahem par excellence. A to takovým, že nebýt té oázy pohody a humoru, nepřezili bychom pracovní část přehlídky ve zdraví duševním ani tělesném. Divadelní Třebíč se hned od počátku stala jednou z nejvýznamějších příležitostí ke kultivaci amatérského divadla v ČR, jakousi vyšší školou divadelního myšlení a praxe, na níž v čele s prof. PhDr. Janem Císařem, CSc. „vyučovala“ celá plejáda osobností, využívajíc matérie nejzajímavějších inscenací, které se v amatérském činoherním a hudebním divadle zrodily. Jsem rád, že jsem zde mohl být „pedelem“, že jsem po desáté přítomen trebičskému divadelnímu svátku. Vivat, crescat, floreat!

Milan Strotzer

Vážení a milí divadelní přátelé!

Divadelní Třebíč letos vstupuje do jubilejního X. ročníku. Deset let v životě člověka není mnoho, ale u takové přehlídky je to jistě věk úctyhodný. Není totiž souzeno každé kulturní akci narodit se, vyrůst a vydržet úspěšně po tak dlouhou dobu. Divadelní Třebíči se to nejen podařilo, ale dokonce s přibývajícímí léty vyzrála a pevně zakotvila ve světě divadelního umění.

Velice mě těší, že právě Třebíč, město s dlouholetou divadelní tradicí, je místem setkání špičkových amatérských souborů z celé České republiky již od roku 1991.

K přehlídce však nepatří jen divadlo, herci, režiséři, porota a diváci, ale také pořadatelé, organizátoři, technici, sponzoři a všichni další, bez nichž by to zkrátka nešlo. Vám všem patří dík za zprostředkování nezapomenutelných chvil v dnešním uspěchaném světě.

Věřím, že i letošní ročník, tak jako všechny předchozí, se vydaří a potvrdí trvale vysokou kvalitu českého neprofesionálního divadelnictví, vynikající zkušenosti pořadatelů i stará přátelství.

Přeji Vám příjemný májový pobyt v Třebíči a zlomte vaz!

*Ing. František Jonáš, CSc.
přednosta Okresního úřadu Třebíč*

DIVADELNÍ TŘEBÍČ JAKO FENOMÉN

Volání po proměně struktury amatérských divadelních přehlídek vzniklo ve zlaté éře českého amatérského divadla v polovině osmdesátých let. Tehdy zde působili Petr Lébl, Jan Antonín Pitínský, Karel Šefrna, Václav Klapka, Jaroslav Dejl a mnozí další, a to už tato sféra zažila inscenace Milana Schejbala, Františka Zborníka, Zdeňka Potužila. K tomu si přičtěte stále hostování Petera Scherhaufera v pražské Lucerně... V době, kdy alternativní divadlo vtrhlo v podobě tzv. uzavřených studijních inscenací na Jiráskův Hronov, bylo stále jasněji patrné, že české amatérské divadlo potřebuje svou divadelní žatvu /Slováci ji měli od konce šedesátých let v Martině/, a že tedy pokud by tuto roli měl plnit právě Hronov, je třeba zřídit přehlídku divadla postaveného na tradiční divadelní konvenci. Na nějaké změny však díky železnému zákonu socialistických pětiletok nebylo ani pomyšlení. Ostatně, jak se i později ukázalo, ani proměna koncepce Hronova nebyla tak jednoduchá. Koncepci lze jistě změnit několika škrty pera, ale tradiční pohled na Jiráskův Hronov, žijící v hlavách divadelníků, byl mnohem železnější košile než by se mohlo zdát.

Nová éra se tedy začala psát až po roce 1989. Od r. 1991, tj. od 61. ročníku, se Hronov novým statutem změnil na mezidruhovou přehlídku českého amatérského divadla se zahraniční účastí. Ve stejném roce se koordináční rada pro divadlo, v níž se sešli představitelé nového vedení SČDO, nových sdružení ADA a Východočeského volného sdružení amatérských divadelníků a nově ustavené příspěvkové organizace MK ČR IPOS /prostřednictvím svého útvaru pro neprofesionální umění a dětské estetické aktivity ARTAMA/ dohodla na vypsání konkurzu na místo pro novou celostátní přehlídku tradičního činoherního divadla a hudebního divadla /pro zjednodušení jsem použila tento termín/ jako pandánu k přehlídce tehdy ještě netradičního a autorského divadla Šrámkův Písek. Konkurzní komise, jejímiž členy byli předseda SČDO Josef Doležal, zástupce ADA Ota Smrček a odborný pracovník IPOS-ARTAMA Milan Strotzer, navštívila přihlášená místa a jednoznačně se rozhodla pro Třebíč. Proč byla vybrána právě Třebíč? Ve všech parametrech mohla nabídnout víc než ostatní místa. Morální i finanční podpora města i Okresního úřadu včetně jeho přednosty, agilní Městské kulturní středisko v čele s ředitelem Markem Bušem, divadelní prostory v Národním domě spravované přímo KS, ubytování v místě a okolí, stravování v levných školních jídelnách /kdeže loňské sněhy jsou !/, nově ustavené občanské sdružení Dramatický klub Třebíč s Jaroslavem Dejlem jako předsedou, potenciální sponzoři v místě a okolí /Jaderná elektrárna Dukovany a další/. Leccos z toho mohla nabídnout i další přihlášená místa, všechno dohromady však jen Třebíč.

Deset let prokázalo, že to byla volba více než šťastná. Divadelní Třebíč díky svému lidskému zázemí a podpoře a pochopení města a okresu přežila i léta hubená. V roce 1995 totiž tehdejší vedení Ministerstva kultury ČR rozhodlo, že nadále nebude nic vyhlašovat a že omezí i počet přehlídek jím podporovaných. Ze seznamu vedle Šrámkova Písku vypadla i Divadelní Třebíč. Jistě zůstala možnost ucházet se o podporu v grantovém řízení Ministerstva. Do toho však zasáhla balíčková opatření vlády Václava Klause. Finanční podpora MK ČR se z někdejších sto tisíc korun scvrkla na čtyřicet tisíc. Přehlídka se čtrnácti inscenacemi, často nikoliv nejmenším počtem hrajících, stojí téměř 400 tis. Kč. Přesto trebičští našli řešení, aniž by jen na okamžik připustili její zmenšení. Klobouk dolů před týmem Marka Buše a prezidentem přehlídky Jaroslavem Dejlem. Klobouk dolů před městem a Okresním úřadem, které ji neopustily. Že to v těch dobách nebylo zcela samozřejmé, chci dokumentovat na postoji města Písku vůči své přehlídce. Dotaci z rozpočtu města získala až v r. 1999 a rok před tím Městský úřad zamítl žádost o dotaci na Šrámkův Písek podanou sdružením Tatrmani z Bechyně /v městě se totiž žádné občanské sdružení s kulturním posláním nenašlo/ se zdůvodněním, že žadatel o dotaci nepůsobí na území města Písek.

Třebíčští si dokázali poradit snad opravdu se vším. Když přestala fungovat možnost společného stravování ve školní jídelně, vymysleli několik variant, z nichž se ujal hostinec vedle Národního domu. Neznám případ, kdyby odmítli nějakou inscenaci, neboť pro ni nemají prostory. Řešení se našlo pro scénicky neobvyklé inscenace Rádobydivadla, i pro inscenace spíše komornější. Tyto podmínky umožnily, aby Třebíč přinášela jak velké inscenace např. Ořechovských, tak komorní příběhy např. z dílny Miloslava Pokorného.

Velké výpravné muzikály a hudební komedie vedle klasických inscenací a divadla alternativního. Nepopírám samozřejmě, že právě ony inscenace třetího proudu odešly ze Šrámkova Písku i díky tomu, že se přehlídka řadu let zmítala v problémech organizačních /kdo ji má v Písku vlastně pořádat/, ekonomických /často musela vystačit pouze s malou dotací MK ČR a s účastnickými poplatky/, ale i koncepčních /oscilovala mezi nechtěnou divadelní žatvou mladého amatérského divadla všech žánrů a přehlídkou inscenací, jež mnohdy nesplňovaly kritérium národní přehlídky/. Na druhé straně, kdyby v Třebíči nenašly podmínky a vhodné klima včetně špičkové poroty v čele s prof. Císařem, patrně by se to vyvíjelo jinak.

Tím jsem se dostala k dalšímu fenoménu Třebíče, totiž k její prestiži, kterou si za pouhých deset své existence vydobyla. Mezi amatérskými divadelníky má dnes punc kvality a získat zde ocenění je považováno za nezpochybnitelnou visáčku kvality. Díky kvalitě inscenací a oněm třem

divadelním proudům, které se zde slévají, má Třebíč právo dvou nominací pro program Jiráskova Hronova, kde se vedle nominovaných pravidelně objevují nejméně tři z doporučených inscenací. V té souvislosti mě velmi mrzí, že si do Třebíče dosud nenašlo cestu více divadelníků. Já vím, regionální přehlídky, národní přehlídky, Hronov, kde vzít tolik dovolené. Také cesta a pobyt něco stojí, ale přesto by snad mohli alespoň váhat. Jistě, kdo přijede na Hronov, uvidí to nejlepší včetně Divadelní Třebíče. Troufám si však prohlásit, že skutečně stojí za to vidět všechny inscenace Třebíče a že dnes právě tato přehlídka nejprůkazněji vypovídá o stavu českého amatérského divadla a o jeho tendencích.

Už jsem se zmínila, že kladem nejcennějším jsou pro Divadelní Třebíč její lidé. Začnu u prezidenta přehlídky Jaroslava Dejla. Dokázal této patrně na počátku trochu recesistické funkci dodat patřičný obsah a formu. Neváhá použít její autoritu tam, kde je třeba. Např. využitím svého práva doplnit do programu divadelně kvalitní inscenaci, jež však díky shodě okolností neprošla sítí regionálních přehlídek. Učinil tak v loňském roce u Našich furiantů českobudějovického D111. Všichni, kdo ji viděli, potvrdí, že na DT byla právem. Už v prvním ročníku ve spolupráci s Múzou, která červené rtíky otiskla na mnohé pomazané hlavy, povýšil zahajovací ceremoniál na něco nekoženého a při vši formálnosti krajně neformálního. Špílce vymyslel pro každý rok, až po loňské indiánské hrátky. Byť jako ředitel školy si těžko může na DT vzít dovolenou, je u všeho, u čeho má být. Jediné, co bych mu chtěla vytknout, je fakt, že své divadelní aktivity pověsil na hřebíček, takže se už nemůže jako odpověď na otázku "čí je Hronov /1988/" ozvat "Dejlův".

Dalším nepominutelným mužem DT je ředitel a muzikant Marek Buš. Se stejným šarmem s jakým přijímá hosty, se v noci staví za kopírku, aby tiskl zpravodaj a další ráno je opět čilý. Asi nechodí spát. Přehlídka stojí i na technice, již velí jeho zástupce Miroslav Janata, kasu pevně drží v ruce Slávka Pánková, v redakci zpravodaje je nepostradatelná Stáňa Štěpánková. Pokud jsem na někoho zapomněla, omlouvám se. Samozřejmě, že každý je nahraditelný, ale někdo prostě hůř. Pro mužstvo Divadelní Třebíče to platí beze zbytku. To říkám při pohledu na dopis, jímž se coby nastávající kastelán loučí Marek Buš.

Připomněla jsem na počátku své úvahy, že se idea proměny struktury amatérských divadelních přehlídek zrodila v jeho zlaté éře a že byla realizována až v docela jiné době. Amatérské divadlo tehdy na počátku devadesátých let ztratilo nejen své špičkové tvůrce a existenční zázemí. Počet souborů i hrajících klesl na méně než polovinu skutečnosti předcházejícího desetiletí. Proto všechny kroky včetně ustavení Divadelní Třebíče jako

nové přehlídky byly krokem do neznáma. Krokem, který se musel oprávnit dalším vývojem. Pro české amatérské divadlo a jeho další rozvoj je jen dobře, že se to Divadelní Třebíči podařilo. Věřím, že to její jubilejní desátý ročník plně potvrdí.

Lenka Lázňovská
zástupkyně vedoucí ARTAMA
šéfredaktorka Amatérské scény

Kdo by nechtěl být u toho?

Odvěká touha lidí po spolčování, komunikaci, snad i troše zábavy..., není právě to, co činí divadlo věčným? Setkávání lidí tváří v tvář, tady a teď, sdělování si, snad i porozumění. Je-li to potřeba vzájemná a nemá-li hranic, je tu i naděje, že lidstvo nezanikne.

Z vlastní zkušenosti vím, že všude na světě mě zajímali jenom a pouze lidé, jejich oči, jejich "hra těl".

Když jsem se (po letech "na vandru") v polovině devadesátých let octla náhodou v Brně, narazila jsem na plán národní přehlídky amatérského divadla v Třebíči. Mé srdce rázem poskočilo radostí. Tolik dramaturgických "lahůdek" jsem neviděla po léta - ani na papíře. "To bych chtěla vidět" - vykřikla jsem bez jakéhokoli uvažování. "Není problém." Byla stejně spontánní odpověď pana Václava Müllera, divadelního nadšence, vysloužilce, zasloužilce a stále "sloužícího", který se na přehlídku právě chystal. Během hodiny bylo vše protелефonováno. Stáňa Štěpánková zařídila privátní ubytování, kulturní středisko zajistilo lístky - a za pár dní jsme jeli.

Moje očekávání nebylo zklamáno. Udivila mě nejen dramaturgie přehlídky, ale i vysoká úroveň představení, profesionální organizace všech akcí, vynalézavost a radost z konání. To vše pokládám za pozoruhodné. Není tomu tak všude - o to větší dík Třebíči.

Absolvovala jsem již pět ročníků - jsem tedy "chycená". Obdivuji neúnavnou práci ředitele přehlídky pana Jaroslava Dejla i vedoucího kulturního střediska pana Marka Buše a jeho skvělého organizačního týmu. Také podpora pánů starostů a jednotlivých sponzorů, práce redakce kulturního zpravodaje i dalších pracovníků mluví za sebe. Všem patří vřelý dík.

Vyprávím o českém divadle často v zahraničí - zdá se mi, že tomu asi moc nevěří. Že by lidé byli schopni se věnovat dobrovolně a rádi činnosti tak "nevědecké", vyčerpávající, navíc neplacené...

Přála bych si - i Vám - aby si lidé alespoň tady uvědomili, jak vděčná, povzbuzující, a penězi nezaplatitelná činnost vašich souborů je, co můžeme získat když dáváme, když porozumíme.

Srdečně Vám blahopřeji k 10. jubileu a přeji úspěch do všech dalších let.

*Zdenka Charvátová
(dramaturg) Stockholm*

Milá desetiročná Divadelní Třebíči!

Dovol mi, abych i já se přidal k řadě gratulantů, kteří se sejdou při připomenutí si, či oslavě Tvých prvních jubilejních kulatých narozenin.

Měla jsi, milá přehlídko, už při svém zrodu velké štěstí na obětavého tatínka (i když si myslím, že jich bylo více a dnes se k Tobě hrdě hlásí), ale hlavně měla jsi obětavou matku - Třebíč. Za těch deset let kolik to bylo kmocháčků, kmoter, strýců a tetiček, kteří o Tebe pečovali, abys vyrostla do krásy svého mládí!

A kolika návštěvami souborů se již můžeš pochlubit (on to už někdo sečte)!

Říká se, že máš štěstí, že o Tebe také pečují moudré sudičky - spíš sudičkáři (či sudiči?), kteří každý Tvůj krok pečlivě sledují a nasměrovávají, že aby, nedej bůh, se neminul s divadlem.

I my jsme, SČDO, našli u Tvých kmotrů pochopení a mohli jsme přispět k Tvým divadelním svátkům několika výstavami, které u Tebe měly premiéru a pak se teprve rozběhly po ostatních přehlídkách. I jinak jsme našli sluchu u Tvých pečovatелů. Díky jim za to!

Přeji Ti do dalších let stálou pozornost Tvé matky a hlavně vytrvalost a obětavost Tvých kmotrů a kmotřenek!

Ať každým rokem mládnou účastníci Tvého narozeninového mejdanu!

Ať každým rokem rosteš do krásy - a kdyby to šlo - tak i do šířky!

Ať vedle pohody jsou Tvé svátky narozenin také plny štěstí a radosti ze setkání a ať je při tom stále méně shonu!

Ať máš vždy štěstí na sbor moudrých sudičů!

A AŽ UŽ SKUTEČNĚ JSOU PENÍZE AŽ NA PRVÉM MÍSTĚ!

Tobě vždy věrný

*Dušan Zakopal
místopředseda
SČDO*

1992

Tylovo divadlo Ořechov u Brna

Alois Jirásek - Vlastimil Peška **LUCERNA**

režie Vlastimil Peška

Divadélko „Jen tak“ Karlovy Vary

Johan Nepomuk Nestroy **AMOREM STŘELENI**

aneb VŠECHNO VYJDE NAJEVO

režie Marie Kotisová

Divadlo v klubu Metra Blansko

Jiří Suchý - Ferdinand Havlík **SLADKÝ ŽIVOT BLÁZNA VINCKA**

režie Jiří Polášek

Divadlo pro 111 MěDK České Budějovice

Francois Billeldoux **JEŠTĚ SKLENIČKU**

režie Jaromír Hruška

Divadelní soubor Havlíček Neratovice

Jiří Hubač **GENERÁLKA**

režie Milan Šára

Divadelní soubor Post scriptum DK Gong Praha 10

John Steinbeck - Martin Wolf **BREJ DEN, PANE DOKTOR**

režie Martin Wolf

Divadelní soubor DK Úpice

Jan Kopecký **KOMEDIE O HVĚZDĚ**

režie Jaromír Knitl

Divadelní soubor Karel Čapek při Městském divadle Děčín

Přemysl Bečka **VIKÝŘ**

režie Rudolf Felzmann

Divadlo Dostavník KŽ Přerov

John Gay - Václav Havel **ŽEBRÁCKÁ OPERA**

režie Čestmír Beťák, Ivo Kolařík

host přehlídky

Loutkářský divadelní soubor „C“ Svitavy

Karel Šefrna **TAK TROCHU**

režie Karel Šefrna

1993

Divadélko „Jen tak“ OK Karlovy Vary

Ivan Vyskočil - Jiří Suchý **FAUST, MARKÉTA, SLUŽKA A JÁ**

režie: Marie Kotisová

DS Studio Volyně

George Tabori **BÍLÝ MUŽ A RUDÁ TVÁŘ**

režie: Jaroslav Kubeš

DS Destaclub Děčín

John Patrick **RAJČATŮM SE LETOS NEDAŘÍ**

režie: Josef Doležal

Divadelní spolek Tyl Rakovník

Karel Čapek **LOUPEŽNÍK**

režie: Josef Kettner j.h.

Divadélko Šmíra Přerov

Antonín Hodek

VŠECHNO NEJLEPŠÍ FERDO aneb TATO PARCELA JE NA PRODEJ

režie: Čestmír Beťák

Divadelní společnost Jitřenka Brno - skupina Svatoboj

Oldřich Daněk

KULHAVÝ MEZEK aneb VÝBUCH NA JIČÍNSKÉM ZÁMKU

režie: František Klačka

DS Studio DK Pramet Šumperk
Miroslav Horníček **DVA MUŽI V ŠACHU**
režie: Stanislav Waniek

DS Ciestnici - B klub DDM Spektrum Praha
John Pielmier - Miloslav Machoň **AGNUS DEI**
režie: Miloslav Machoň

Malé divadélko Kolín
Jiří Brdečka **LIMONÁDOVÝ JOE**
režie: Dana Serbusová

hosté přehlídky
Theatretrain - **"DRACULA"** (Velká Británie)

Musiktheatergruppe **"THE NAUGHTIES"** (Rakousko)

1994

Horácké divadlo amatérů při KD Nové Město na Moravě
Pavel Kohout **ATEST**
režie: Marie Junová

Divadelní společnost D 111 České Budějovice
Nikolaj Vasiljevič Gogol **REVIZOR**
režie: Jaromír Hruška

Blanenské divadlo, soubor Klubu ČKD a KSMB Blansko
Jiří Voskovec - Jan Werich **OSEL BEZE STÍNU**
režie: Jiří Polášek

Divadélko „Jen tak“ OK Karlovy Vary
Ludvík Aškenazy **CIPAKOVÁNÍ aneb VTEŘINU TICHÁ, PROSÍM**
režie: Marie Kotisová

Divadelní studio Desta Club Děčín
Jan Nepomuk Nestroy **ZLÝ DUCH LUMPACIVAGABUNDUS**
režie: P. Jarolím

Divadelní spolek Tyl Rakovník
Michael Ramløse **ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ**
režie: Jaroslav Kodeš

Soubor Minaret Praha
Eugene Ionesco **LEKCE**
režie: Tran Quang Hung

Divadelní studio Domu kultury Šumperk
Jean Paul Bréal **VELKÁ MELA**
režie: Stanislav Waniek

Divadelní klub Jirásek Česká Lípa
Ladislav Smoček **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**
režie: Miroslav Kolář j. h.

Divadlo A. Jiráka - Jednota divadelních ochotníků Úpice
Carlo Goldoni **POPRASK NA LAGUNÉ**
režie: Josef Strnad

host přehlídky
Divadelní soubor Máj Praha
Jiří Cinkejs - David Bouška **PRVNÍ SETKÁNÍ INICIATIVY BLBEJCH**
režie: Petr Egrt

1995

Divadlo Na cestě Praha
Daniela Fischerová **TURANDOT /PRINCEZNA T/**
režie: Jana Kalimonová

Pesimistické divadlo GASEHAHA Mladá scéna Krnov
Petra Severinová **NĚCO VELIKÝHO**
režie: Petra Severinová

DS Kolár Police nad Metují
Nikolaj Vasiljevič Gogol **REVIZOR**
režie: Jaroslav Souček

DS Vojan Hrádek nad Nisou
Nikolaj Vasiljevič Gogol - Jan Sladký **ŽENITBA**
režie: Jan Sladký

DS Dostavník Přerov
Lubomír Feldek **JÁNOŠÍK PODLE VIVALDIHO**
režie: Jiří Vobecký j. h.

DS Studio Volyně
Richard Henry Douglas **TAJEMSTVÍ VĚTRNÉHO KAŇONU**
režie: Zdeněk Pošíval

DS Havlíček Neratovice
John Patrick **OPALU MÁ KAŽDÝ RÁD**
režie: Milan Šára

Divadelní klub Kraslice
Alena Vyšehradská **ČERNOŠSKÝ PÁNBUH A PÁNI IZRAELITI**
režie: Alena Vyšehradská

Rádobydivadlo Klapý
Federico García Lorca - Ladislav Valeš
UKRUTNÝ LORCO CORRIDOU VONÍŠ
režie: Ladislav Valeš

Tylovo divadlo Ořechov u Brna
Vlastimil Peška **BYLO NEBYLO**
aneb JAK ŠVĚDOVÉ L.P. 1645 BRNO MARNĚ DOBÝVALI
režie: Vlastimil Peška

DS ROTUNDA Znojmo
Pavel Kohout **UBOHÝ VRAH**
režie: Jiří Čapoun

host přehlídky

The Theatre Ensemble Panta Rhei Overmere - Belgie
Michel De Ghelderode **ESCURIAAL**
režie: Frank Van Laecke

1996

DS Bez záruky Praha
Ivan Bukovčan **LUIGIHO SRDCE**
režie: Jan Strejcovský

DS Vojan Libice nad Cidlinou
F. F. Šamberk - K. Šašek - V. Sent **BLÁZINEC V PRVNÍM POSCHODÍ**
režie: Vladimír Dědek

DS Lyra Jeseník
Alejandro Casona **STROMY UMÍRAJÍ VSTOJE**
režie: Ludmila Liberdová, Zdeněk Čábelka

Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
Anton Pavlovič Čechov **PAVILÓN Č. 6**
režie: Josef Tejkl

Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
Václav Kliment Klicpera **WESELOHRA NA MOSTĚ**
režie: Alexandr Gregar

DS Vojan Hrádek nad Nisou
Carlo Goldoni **SLUHA DVOU PÁNŮ**
režie: Jan Sladký

DS Propadlo KS Esprit Plzeň
Joan Shirley **VRAŽDA SEXEM**
režie: Josef Drápal

Divadélko „Znovu jen tak“ Karlovy Vary
Jaroslav Vrchlický **MYTHUS ELOA**
režie: Marie Kotisová

Blanenské divadlo Blansko
Vladislav Vančura **ROZMARNÉ LÉTO**
režie: Jiří Polášek

Společnost Filtré Praha
Jiří Macek **OTÁZKY NAVIGACE**
režie: Jiří Macek

Divadelní klub Jirásek Česká Lípa
Nikolaj Vasiljevič Gogol **REVIZOR**
režie: Václav Klapka

DS Dostavník Přerov
Jiří Šlitr - Jiří Suchý **ŠEST ŽEN JINDŘICHA VIII.**
režie: Jiří Vobecký

hosté přehlídky

DDS Beníci ZŠ Třebíč-Benešova
Jan Vladislav **O TŘECH HUSIČKÁCH**
režie: Zuzana Nohová

Divadelné združenie Partizánske
Josef Krasula - Ivan Hanzlík
O SNOCH, KRÍDLACH A PSOVI HURIKÁNOVI
režie: Jozef Krasula, Ivan Hanzlík

1997

Rádobydivadlo Klapý
Henrik Ibsen – Ladislav Valeš **P.G. aneb "ROMANTYCKEJ PŘÍBĚH"**
režie: Ladislav Valeš

DS Domu kultury Kroměříž
Ernest Bryll **MALOVANÉ NA SKLE aneb JÁNOŠÍK**
režie: Karel Hoffmann j.h.

Šumavský ochotnický spolek Prachatice
Carlo Goldoni **MIRANDOLINA**
režie: Petr Soumar

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
J.Gay-B.Brecht-V.Havel-A.Gregar
MACHEATH K.SUPERSTAR aneb ŽEBRÁČKÁ OPERA
režie: Alexandr Gregar

Divadélko Šmíra Přerov
Leonard Gershe **MOTÝLI**
režie: Čestmír Beťák

Divadelní soubor DUHA Polná
Petr Vaněk – Jitka Smejkalová /scénář/ **KDO JE TADY SLEPICE**
režie: Petr Vaněk

Divadelní studio D 3 Karlovy Vary
Oldřich Daněk
KULHAVÝ MEZEK aneb VÝBUCH NA JIČÍNSKÉM ZÁMKU
režie: Petr Richter

Divadelní soubor Hraničář Domu kultury Rumburk
Daniela Fischerová **BÁJ**
režie: Luděk Škrovánek

Divadelní soubor při OÚ Sázava
Jiří Voskovec – Jan Werich **DIVOTVORNÝ HRNEC**
režie: Zdeněk Bubník, Jiří Janoušek j.h.

Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Boris Vian **PRAVDIVÉ PŘÍBĚHY**
režie: Miroslav Pokorný

Divadlo EXCELSIOR Praha
Jiří Hladký **FRANKENSTEIN**
režie: Jiří Hladký

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna
R. F. Hervé – H. Milhac – V. Peška
MAM'ZELLE NITOUCHE-KY aneb LÁSKA KVETE V KAŽDÉM VĚKU
režie: Vlastimil Peška

host přehlídky

C – DANCE TO ZUŠ Ústí nad Orlicí
VŠICHNI NA JEDNOM JEVIŠTI
choreografie: Eva Veverková

1998

Divadelní soubor Hraničář Rumburk
Molière **TARTUFFE**
režie: Marie Koukolská

Společnost FILTRÉ Praha
J. Macek – D. E. Cígler – T. Bařina **ČERSTVÉ ÚSTRICE**
režie: Jiří Macek

Ochotnický soubor Divadla Oskara Nedbala Tábor
bratři Čapkové **ZE ŽIVOTA HMYZU**
režie: František Kouba

Divadelní spolek Divadla Ivana Olbrachtova při KC Golf Semily
Jiří Voskovec – Jan Werich **HLAVA PROTI MIHULI**
režie: Zdeněk Lindner

Divadelní soubor Lyra Jeseník
Aldo de Benedetti **MILOSTNÉ DOSTAVENÍČKO**
režie: Eliška Gajdošová

Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou
Alan Ayckbourn **KDES TO BYL/A V NOCI**
režie: Marie Trunečková, Pavlína Morávková

Malá scéna ZUŠ Zlín
Jaroslav Vostrý **TŘI V TOM**
režie: Petr Nýdrle

Divadelní studio D 3 Karlovy Vary
Oldřich Daněk **ČTYŘICET ZLOSYNŮ A JEDNO NEVIŇÁTKO**
režie: Anna Ratajská

Divadelní klub Jirásek Česká Lípa
William Shakespeare – Václav Klapka **SEN V NOCI SVATOJANSKÉ**
režie: Václav Klapka

Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Harold Pinter **NAROZENINY**
režie: Miroslav Pokorný

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
Arkadij Timofejevič Averčenko **BEREGOV**
režie: Josef Tejkl

Divadlo hudby při MěKS Nymburk
Jan Řehounek **USEKNUTÉ UCHO**
režie: Jan Strejcovský j. h.

host přehlídky

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
Viktor Dyk **MILÁ SEDMI LOUPEŽNÍKŮ**
režie: Ema Zámečnicková

1999

Divadelní spolek J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou
Nikolaj Vasiljevič Gogol **ŽENITBA**
režie: Vladimír Cerman

Literárně dramatický obor ZUŠ Uherské Hradiště
David Drábek **JANA Z PARKU**
režie: Hana Nemravová

Divadlo Na Kopečku při PL Jihlava – sekce "Starý blázní"
Wolfgang Kohlhaase – Rita Zimmerová **RYBA VE ČTYŘECH**
režie: Jiří Juráš

Divadlo Lucerna Malostranská beseda Praha
Leonid Andrejev **TMA**
režie: Akram Staněk

Divadelní soubor Domu kultury Kroměříž
Dan Goggin **JEPTIŠKY**
režie: Karel Hoffmann j. h.

Sdružení ADIVADLO Havlíčkův Brod
István Örkény **STOJÍ ZA TO ŽÍT?**
režie: Irena Zavadilová

Divadelní klub Jirásek Česká Lípa
Anton Pavlovič Čechov **TŘI SESTRY**
režie: Václav Klapka

Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Jean Genet **SLUŽKY**
režie: Miroslav Pokorný

Rádobydivadlo Klapý
Ladislav Valeš **A JEŽÍŠEK UŽ DÁVNO....**
režie: Ladislav Valeš

Divadlo DUO Frýdek-Místek
Vítězslava Šrámková **JAKO TI HOLOUBCI**
režie: Jan Krulikovský

Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Sławomir Mrożek **TANGO**
režie: Miroslav Pokorný

Divadelní soubor PIKI Volyně
Antonín Hodek **ČESNEKOVÝ SAD**
režie: Jiří Zikmund

host přehlídky

Divadelné združenie Partizánske
Isaak Babel **PRVÁ JAZDECKÁ**
režie: Jozef Krasula

2000

Divadelní soubor "Právo začínáme" OB Domeček Praha-Horní Počernice
George Bernard Shaw **PYGMALIÓN**
režie: Dáda Stoklasa

Divadelní společnost ROHLÍK IDEÁLNÍ ŠIPKAŘ Teplice při DK Olympic Krupka
Jiří Zedník **VÁŠ NÁS NEZAJÍMÁ!**
režie: Jiří Zedník

Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Daniela Fischerová **NÁHLÉ NEŠTĚSTÍ**
režie: Miroslav Pokorný

Blanenské divadlo, soubor Klubu Zeus a KSMB Blansko
Jiří Suchý – Ferdinand Havlík **ELEKTRICKÁ PUMA**
režie: Jiří Polášek

Divadlo LUNA Stochov
Jan Antonín Pitínský **POKOJÍČEK**
režie: Luboš Fleischmann

Divadlo Dostavník Přerov
Josef Kainar - Ivan Němeček **PERLY HODŽI NASREDINA**
režie: Vlasta Hartlová j.h.

Divadelní soubor PIKI MěKS Volyně
Oscar Wilde **JAK JE DŮLEŽITÉ MÍT FILIPA**
režie: René Vápeník

Divadlo Jesličky Senior klub Hradec Králové
Aldo Nicolaj
PODZIMNÍ KONCERT aneb AŽ SE ZIMA ZEPTÁ, NEBUDU SE BÁT
režie: Alexandr Gregar

Divadelní soubor E. F. Burian MěKS Tanvald
Patrick Hamilton **PLYNOVÉ LAMPY**
režie: Vlastimil Hozda

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna
Josef Kajetán Tyl **STRAKONICKÝ DUDÁK**
režie: Vlastimil Peška

Rádobydivadlo Klapý
Veronika Týcová na motivy hry Augusta Strindberga Slečna Julie
O SVATÉM JÁNU, HLEDEJ SOBĚ VRÁNU
režie: Ladislav Vales

Divadelní společnost D 111 České Budějovice
Ladislav Stroupežnický **NAŠI FURIANTI**
režie: Jaromír Hruška

host přehlídky

Loutkové divadlo Starost Prostějov
Alois Gallat **UFORIN A DIŠPERANDA**
režie: Ivan Čech

**CENY, UDĚLENÉ NA JEDNOTLIVÝCH ROČNÍCÍCH
DIVADELNÍ TŘEBÍČE A DOPORUČENÍ
A NOMINACE SOUBORŮ NA JIRÁSKŮV HRONOV**

1992

CENA

Kateřině Hykové za herecký výkon ve hře J. N. Nestroye a J. K. Tyla
"Amorem střeleni aneb Všechno vyjde najevo"

Michaele Masákové za herecký výkon v roli Pamely ve hře F. Billetdoux
"Ještě skleničku?"

Vladimíru Voldřichovi za herecký výkon v roli Caesara ve hře
F. Billetdoux "Ještě skleničku?"

Marii Živné za herecký výkon v titulní roli ve hře J. Hubače "Generálka"

Ottovi Kovaříkovi za herecký výkon v roli Rózy ve hře M. Wolfa
"Brej den, pane doktor"

Martinu Wolfovi za herecký výkon v roli Mackieho ve hře M. Wolfa
"Brej den, pane doktor"

Janu Říčařovi za herecký výkon v roli Eddieho ve hře M. Wolfa
"Brej den, pane doktor"

Čestmíru Beťákovi za herecký výkon v roli Billa Lockita ve hře V. Havla
"Žebrácká opera"

Ladě Dostálové za hudbu k inscenaci hry J. N. Nestroye a J. K. Tyla
"Amorem střeleni aneb Všechno vyjde najevo"

Miloši Librovi za hudební nastudování hry J. Suchého a F. Havlíka
"Sladký život blázna Vincka"

Petru Růžičkovi za scénu ke hře M. Wolfa "Brej den, pane doktor"

Ireně Vylíčilové za kostýmy ke hře J. Kopeckého "Komedie o hvězdě"

Marii Kotisové za režii hry J. N. Nestroye a J. K. Tyla "Amorem střelení aneb Všechno vyjde najevo"

Jiřímu Poláškov za režii hry J. Suchého a F. Havlíka "Sladký život blázna Vincka"

Jaromíru Hruškovi za silnou režii hry F. Billetdoux "Ještě skleničku?"

Divadélku "Jen tak" OK Karlovy Vary za inscenaci hry J. N. Nestroye a J. K. Tyla "Amorem střelení aneb Všechno vyjde najevo"

Tylovu divadlu Ořechov u Brna za inscenaci hry A. Jiráska a V. Pešky "Lucerna"

Divadlu pro 111 MěDK České Budějovice za inscenaci hry F. Billetdoux "Ještě skleničku?"

DOPORUČENÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV

Divadélko "Jen tak" OK Karlovy Vary s inscenací hry J. N. Nestroye a J. K. Tyla "AMOREM STŘELENI aneb VŠECHNO VYJDE NAJEVO"

Divadelní soubor Post Scriptum DK Gong Praha 10 s inscenací hry M. Wolfa "BREJ DEN, PANE DOKTOR"

Divadlo v klubu Metra Blansko s inscenací hry J. Suchého a F. Havlíka "SLADKÝ ŽIVOT BLÁZNA VINCKA"

Divadelní soubor Jirásek DK ÚPICE s inscenací hry J. Kopeckého "KOMEDIE O HVĚZDĚ"

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV (bez pořadí)

Divadlo pro 111 MěDK České Budějovice s inscenací hry F. Billetdoux "JEŠTĚ SKLENÍČKU?"

Tylovo divadlo OB Ořechov u Brna s inscenací hry A. Jiráska a V. Pešky "LUCERNA"

1993

CENA

Evě Kodešové za herecký výkon v roli Mimi ve hře K. Čapka Loupežník

Aleně Mutinské za herecký výkon v roli Fanky ve hře K. Čapka Loupežník

Vladimíře Machoňové za herecký výkon v roli Agnes ve hře J. Pielmiera a M. Machoně Agnus Dei

Karlu Ledvinovi za herecký výkon v roli Horáce ve hře J. Brdečky Limonádový Joe

Divadelnímu souboru Ciestnici - B klub DDM Spektrum Praha za inscenaci hry J. Pielmiera a M. Machoně Agnus Dei

Malému divadlu Kolín za inscenaci hry J. Brdečky Limonádový Joe

DOPORUČENÍ DO ŠIRŠÍHO VÝBĚRU NA JIRÁSKŮV HRONOV

1. **Divadelní soubor Tyl Rakovník** s inscenací hry K. Čapka LOUPEŽNÍK
2. **Divadélko "Jen tak" Okresní knihovny Karlovy Vary** s inscenací hry I. Vyskočila a J. Suchého FAUST, MARKÉTA, SLUŽKA A JÁ

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV

Divadelní soubor Ciestnici - B klub DDM Spektrum Praha s inscenací hry J. Pielmiera a M. Machoně AGNUS DEI

Malé divadlo Kolín s inscenací hry J. Brdečky LIMONÁDOVÝ JOE

1994

CENA

Petru Jarošovi za roli Chlestakova ve hře Nikolaje Vasiljeviče Gogola Revizor

Vladimíru Vrtělovi za interpretaci písní V + W + J ve hře Osel "beze" stínu

Ireně Vrtělové za interpretaci písní V + W + J ve hře Osel "beze" stínu

Petru Prokopovi za role Císaře Maxmiliána I. a Tondy ve hře
L. Aškenazyho Cipakování

Kateřině Hykové za roli Baronky von Vražďové ve hře L. Aškenazyho
Cipakování

J. Bartákovi za roli Nitky ve hře J. N. Nestroye Zlý duch Lumpacivagabundus

Marii Velflové za herecký výkon ve hře M. Ramløseho Čtvrté přikázání

Evě Kodešové za herecký výkon ve hře M. Ramløseho Čtvrté přikázání

Lud'kovi Jiříkovi za roli Profesora ve hře E. Ionesca Lekce

Renatě Nechutové za roli Žákyně ve hře E. Ionesca Lekce

Ivaně Cochlarové za roli Hospodyně ve hře E. Ionesca Lekce

Ladislavu Klapkovi za roli Burkeho ve hře L. Smočka
Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho

Květoslavu Matyskovi za roli Patrona Fortunata ve hře C. Goldoniho
Poprask na laguně

Ivanu Pospíšilovi za roli Toffola ve hře C. Goldoniho Poprask na laguně

Jaromíru Hruškovi za režii hry Nikolaje Vasiljeviče Gogola Revizor

Majce Kotisové za dramaturgii, režii a scénografii hry L. Aškenazyho
Cipakování

P. Jarolímovi za režii hry J. N. Nestroye Zlý duch Lumpacivagabundus

Jaroslavu Kodešovi za režii hry M. Ramløseho Čtvrté přikázání

Lucii Auerswaldové za scénu a kostýmy ke hře M. Ramløseho
Čtvrté přikázání

Kateřině Baranowské za scénografické řešení hry L. Smočka
Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho

Divadelní společnosti D 111 České Budějovice za inscenaci hry Nikolaje
Vasiljeviče Gogola REVIZOR

Divadélku "Jen tak" Okresní knihovny Karlovy Vary za inscenaci hry
L. Aškenazyho CIPAKOVÁNÍ aneb VTEŘINU
TICHA, PROSÍM

Divadelnímu souboru Desta Clubu Děčín za inscenaci hry J. N. Nestroye
ZLÝ DUCH LUMPACIVAGABUNDUS

Divadlu Minaret Praha za inscenaci hry E. Ionesca LEKCE

DOPORUČENÝ BLOK INSCENACÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV

(soubory jsou uvedeny v pořadí v jakém hrály)

Divadelní společnost D 111 České Budějovice s inscenací hry Nikolaje
Vasiljeviče Gogola REVIZOR

Divadélko "Jen tak" Okresní knihovny Karlovy Vary s inscenací hry
L. Aškenazyho CIPAKOVÁNÍ aneb VTEŘINU
TICHA, PROSÍM

Divadelní soubor Desta Clubu Děčín s inscenací hry J. N. Nestroye
ZLÝ DUCH LUMPACIVAGABUNDUS

Divadelní spolek Tyl Rakovník s inscenací hry M. Ramløse
ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ

Divadlo Minaret Praha s inscenací hry E. Ionesca LEKCE

1995

CENA

Ivaně Richterové za roli Anny ve hře Nikolaje Vasiljeviče Gogola Revizor

Vratislavu Lukešovi za roli Uhorčíka alias Mravce ve hře L. Feldeka Jánošík podle Vivaldiho

Marii Živné za roli Opaly ve hře J. Patricka Opalu má každý rád

Evě Andělové za roli Bernardy ve hře F. G. Lorcy a L. Valeše Ukrutný Lorco corridou voníš

Liběně Štěpánové za roli Angustias ve hře F. G. Lorcy a L. Valeše Ukrutný Lorco corridou voníš

Haně Holfeuerové za roli Marie Josefy ve hře F. G. Lorcy a L. Valeše Ukrutný Lorco corridou voníš

Jaroslavu Lorencovi za roli Hejtmana Saka ve hře V. Pešky Bylo nebylo

Václavu Beranovi za roli Kerženceva ve hře P. Kohouta Ubohý vrah

Petře Severinové za invenční práci s mladým souborem na inscenaci hry Něco velikého

Ladislavu Valešovi za režii hry F. G. Lorcy Ukrutný Lorco corridou voníš

Jiřímu Čapounovi za scénografii hry P. Kohouta Ubohý vrah

Divadlu Dostavník Přerov za inscenaci hry L. Feldeka Jánošík podle Vivaldiho

Divadelnímu studiu Volyně za inscenaci hry R. H. Douglase Tajemství větrného kaňonu

Rádobydivadlu Klapý za inscenaci hry F. G. Lorcy a L. Valeše Ukrutný Lorco corridou voníš

Tylovu divadlu Ořechov u Brna za inscenaci hry V. Pešky Bylo nebylo

DOPORUČENÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV (s uvedením pořadí)

4. **DS Rotunda Jihomoravského divadla ve Znojmě** s inscenací hry P. Kohouta Ubohý vrah

3. **Divadlo Dostavník Přerov** s inscenací hry L. Feldeka Jánošík podle Vivaldiho

2. **Divadelní studio Volyně** s inscenací hry R. H. Douglase Tajemství větrného kaňonu

1. **Rádobydivadlo Klapý** s inscenací hry F. G. Lorcy a L. Valeše Ukrutný Lorco corridou voníš

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV

Tylovo divadlo Ořechov u Brna s inscenací hry V. Pešky Bylo nebylo aneb Jak Švédové L.P. 1645 Brno marně dobývali...

1996

CENA

Slávce Hubačkové za roli Kuchařky Katy ve hře F. F. Šamberka, K. Šaška a V. Senta Blázinec v prvním poschodí

Ludmile Liberové za roli Isabel ve hře A. Casony Stromy umírají vstoj

Janu Dvořákovi za roli Doktora Ragina v inscenaci Pavilón č. 6 podle Antona Pavloviče Čechova

Pavlu Peškovi za roli Pacienta Gromova v inscenaci Pavilón č. 6 podle Antona Pavloviče Čechova

Josefu Tejklovi a kolektivu souboru Jesličky ZUŠ Na Stěžině Hradec Králové za prostorové a výtvarné řešení inscenace Pavilón č. 6 podle Antona Pavloviče Čechova

Alexandru Gregarovi za režii hry V. K. Klicpery Weselohra na mostě

Majce Kotisové za objevnost titulu - J. Vrchlický: Mythos Eloa
- a jeho jevištní realizaci

Společnosti Filtré Praha za svébytnou divadelní poetiku, reflektující
současnost

Divadelnímu klubu Jirásek Česká Lípa za autorské komediální herectví
v revizi Gogolova Revizora

Divadélku Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové za inscenaci Pavilón
č. 6 podle Antona Pavloviče Čechova

Divadelnímu klubu Jirásek Česká Lípa za inscenaci hry Nikolaje
Vasiljeviče Gogola Revizor

DOPORUČENÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV (s uvedením pořadí)

4. Společnost Filtré Praha s inscenací hry J. Macka OTÁZKY NAVIGACE

3. Divadélko znovu "Jen tak" Karlovy Vary s inscenací MYTHOS ELOA
podle J. Vrchlického

2. Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině s inscenací hry V. K. Klicpery
WESELOHRA NA MOSTĚ

1. Divadelní klub Jirásek Česká Lípa s inscenací hry Nikolaje Vasiljeviče
Gogola REVIZOR

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV

Divadélko Jesličky ZUŠ NA Střezině Hradec Králové s inscenací
PAVILÓN Č. 6 podle Antona Pavloviče Čechova

1997

ČESTNÁ UZNÁNÍ

Veronice Týcové za roli Mladé Solveig v inscenaci hry Henrika Ibsena
a Ladislava Valeše P. G. aneb "Romantické příběhy"

Radkovi Štěpánovi za roli Jánošíka ve hře E. Brylla Malované na skle

Pavlu Peškovi za roli Macheatha v inscenaci hry J. Gaye a dalších
Macheath K. Superstar aneb Žebrácká opera

Monice Kováčové za roli Polly v inscenaci hry J. Gaye Macheath
K. Superstar aneb Žebrácká opera

Martinu Čepicovi za roli Dona Bakera v inscenaci hry L. Gersheho Motýli

Marii Schotliové za roli Jill Tanerové v inscenaci hry L. Gersheho Motýli

Josefu Zachovi za roli Opata v inscenaci hry D. Fischerové Báj

Pavlině Kročové za roli Husy v inscenaci textů B. Viana Pravdivé příběhy
(Budovatelé říše)

Jiřímu Rezkovi za roli Otce v inscenaci textů B. Viana Pravdivé příběhy
(Budovatelé říše)

Vítu Schusterovi za roli v inscenaci hry J. Hladkého Frankenstein

Jitce Weinerové za roli Slečny Lavenzové v inscenaci hry J. Hladkého
Frankenstein

Josefu Zámečníkovi za hudbu k inscenaci hry J. Gaye a dalších Macheath
K. Superstar aneb Žebrácká opera

CENA

Josefu Tejklovi za roli Katra Browna v inscenaci hry J. Gaye a dalších
Macheath K. Superstar aneb Žebrácká opera

Jiřímu Hlávčovi za roli Dědka Vambéry v inscenaci hry O. Daňka
Kulhavý mezek

Halině Brošové za roli Káči v inscenaci hry J. Voskovce a J. Wericha
Divotvorný hrnec

Zdeňku Bubníkov za roli Čochtana v inscenaci hry J. Voskovce a
J. Wericha Divotvorný hrnec

Jarmilu Škvrnovi za role v inscenaci textů B. Viana Pravdivé příběhy

Pavlu Hurychovi a Vlastimilu Marešovi za scénu k inscenaci hry
H. Ibsena a L. Valeše P. G. aneb "Romantické příběhy"

Janě Portykové za kostýmy k inscenaci hry J. Gaye a dalších Macheath
K. Superstar aneb Žebrácká opera

Ladislavu Valešovi za režii hry H. Ibsena P. G. aneb "Romantické příběhy"

Alexandru Gregarovi za scénář a režii hry J. Gaye a dalších Macheath
K. Superstar aneb Žebrácká opera

Petru Vaňkovi za režii hry Kdo je tady slepice? a za roli Boba v inscenaci
této hry

Miroslavu Pokornému za dramaturgické, režijní a scénografické pojetí textů
B. Viana Pravdivé příběhy

Divadlu Jesličky, scéně ZUŠ Na Střezině Hradec Králové za inscenaci hry
J. Gaye a dalších Macheath K. Superstar aneb
Žebrácká opera

Divadlu AHA! Lysá nad Labem za inscenaci textů B. Viana Pravdivé
příběhy

Ořechovskému divadlu Ořechov za inscenaci operety R. F. Hervého,
H. Milhaca a V. Pešky Mam 'zelle Nitouche-ky

ZVLÁŠTNÍ CENA ŘEDITELE NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY DIVADELNÍ TŘEBÍČ

Vlastimilu Peškovi za dlouholetou tvůrčí spolupráci s Ořechovským
divadlem Ořechov

DOPORUČENÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV (s uvedením pořadí)

4. Divadelní soubor Duha Polná s inscenací scénáře P. Vaňka a
J. Smejkalové Kdo je tady slepice?

3. Rádobydivadlo Klapý s inscenací hry H. Ibsena a L. Valeše
P. G. aneb "Romantické příběhy"

2. Divadlo AHA! Lysá nad Labem s inscenací textů B. Viana Pravdivé
příběhy

1. Ořechovské divadlo Ořechov s inscenací operety R. F. Hervého,
H. Milhaca a V. Pešky Mam 'zelle Nitouche-ky

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV

Divadlo Jesličky, scéna ZUŠ Na Střezině Hradec Králové s inscenací hry
J. Gaye a dalších Macheath K. Superstar aneb
Žebrácká opera

1998

ČESTNÁ UZNÁNÍ

Danielu Jägrovi za roli Felixe ve hře bratří Čapků Ze života hmyzu

Jitce Vanclové za roli Datimové ve hře J. Voskovce a J. Wericha
Hlava proti Mihuli

Josefu Brodskému za roli Záda ve hře J. Voskovce a J. Wericha
Hlava proti Mihuli

Stanislavu Chaloupkovi za roli Noha ve hře J. Voskovce a J. Wericha
Hlava proti Mihuli

Vladimíru Vodseďálkovi za roli Williama Faeterstona ve hře A.
Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci

Přemyslu Burešovi za role Demetria a Švehlíka ve hře W. Shakespeara
a V. Klapky Sen v noci svatojanské

Jarmilu Škvrnovi za roli Goldberga ve hře H. Pintera Narozeniny

Jiřímu Mackovi, Davidu E. Cíglerovi, Tomáši Bařinovi za scénář hry
Čerstvé ústřice

Jarmile Novákové za kostýmy ke hře bratří Čapků Ze života hmyzu

Michalu Karasovi za scénografii hry O. Daňka
Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko

Anně Ratajské za režii hry O. Daňka Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko

CENY

Janě Vodseďálkové za roli Mary Featerstonové ve hře A. Ayckbourn
Kdes to byl(a) v noci

Zdeňku Daňkovi za roli Zupáka ve hře O. Daňka
Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko

Karlu Bělohubému za roli Puka ve hře W. Shakespeara a V. Klapky
Sen v noci svatojanské

Petru Moravcovi za roli Petra ve hře H. Pintera Narozeniny

Renatě Grolmusové a kolektivu Divadelního klubu Jirásek Česká Lípa
za scénografii ke hře W. Shakespeara a V. Klapky
Sen v noci svatojanské

Zdeňku Lindnerovi za režii a scénografii hry J. Voskovce a J. Wericha
Hlava proti Mihuli

Marii Trunečkové a Pavlíně Morávkové za režii hry A. Ayckbourn
Kdes to byl(a) v noci

Václavu Klapkovi za režii hry W. Shakespeara Sen v noci svatojanské

Miroslavu Pokornému za režii a scénu ke hře H. Pintera Narozeniny

Divadelnímu spolku Krakonoš Vysoké n. J. za inscenaci hry
A. Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci

Divadelnímu klubu Jirásek Česká Lípa za inscenaci hry W. Shakespeara
a V. Klapky Sen v noci svatojanské

Divadlu AHA! Lysá n. L. za inscenaci hry H. Pintera Narozeniny

DOPORUČENÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV (s uvedením pořadí)

1. **Divadelní klub Jirásek Česká Lípa** s inscenací hry W. Shakespeara a
V. Klapky Sen v noci svatojanské

2. **Divadelní spolek Krakonoš Vysoké n. J.** s inscenací hry
A. Ayckbourn Kdes to byl(a) v noci

3. **Divadelní spolek Divadla Ivana Olbrachtů při KC Golf Semily** s insce-
nací hry J. Voskovce a J. Wericha Hlava proti Mihuli

4. **Divadelní studio D 3 Karlovy Vary** s inscenací hry O. Daňka
Čtyřicet zlosynů a jedno neviňátko

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV

Divadlo AHA! Lysá nad Labem s inscenací hry H. Pintera Narozeniny

1999

ČESTNÁ UZNÁNÍ

Janě Štěpánové za roli Sestry Mary Reginy v muzikálu Dana Goggina
Jeptišky

Kateřině Nakládalové za roli Sestry Mary Huberty v muzikálu Dana
Goggina Jeptišky

Romaně Blažkové za roli Sestry Mary Amnezie v muzikálu Dana
Goggina Jeptišky

Martině Pulkrábkové za roli Sestry Roberty Anny v muzikálu Dana
Goggina Jeptišky

Renatě Slámové za roli Sestry Mary Ley v muzikálu Dana Goggina
Jeptišky

Lídě Honzové za roli Erži Orbánové ve hře Istvána Örkényho
Stojí za to žít? (Kočí hra)

Radce Burešové za roli Nataši ve hře Antona Pavloviče Čechova Tři sestry

Vladce Lačné za roli Olgy ve hře Antona Pavloviče Čechova Tři sestry

Dítě Krčmářové za roli Máši ve hře Antona Pavloviče Čechova Tři sestry

Lucii Němcové za roli Iriny ve hře Antona Pavloviče Čechova Tři sestry

Pavlu Šípovi za roli Alexandra ve hře L. Valeše podle předlohy I.
Bergmana A Ježíšek už dávno...

Terezii Palkové za roli Aly ve hře Slavomira Mrožka Tango

Miloslavu Pikolonovi za roli Tresbiena ve hře Antonína Hodka
Česnekový sad

René Vápeníkovi za roli Ajncvaje ve hře Antonína Hodky Česnekový sad

Souboru H. O. ZUŠ Uherské Hradiště za dramaturgii hry Davida Drábka
Jana z parku

Jaroslavě Maťákové a Věře Choltové za kostýmy ke hře L. Valeše podle
předlohy I. Bergmana A Ježíšek už dávno...

Jarmilu Škvrnovi za scénografii ke hře Slavomira Mrožka Tango

Ireně Zavadilové za režii hry Istvána Örkényho Stojí za to žít? (Kočí hra)

CENY

Evě Čurdové za roli Cecílie ve hře Wolfganga Kohlhaaseho a Rity
Zimmerové Ryba ve čtyřech

Jarmile Doležalové za roli Karolíny ve hře Wolfganga Kohlhaaseho a Rity
Zimmerové Ryba ve čtyřech

Květě Příbylové za roli Klementýny ve hře Wolfganga Kohlhaaseho a
Rity Zimmerové Ryba ve čtyřech

Karlu Bělohubému za roli Čebutykina ve hře Antona Pavloviče Čechova
Tři sestry

Přemyslu Burešovi za roli Kulygina ve hře Antona Pavloviče Čechova
Tři sestry

Václavu Klapkovi za roli Veršinina ve hře Antona Pavloviče Čechova
Tři sestry

Evě Andělové za roli Heleny Ekdahlové ve hře L. Valeše podle předlohy
I. Bergmana A Ježíšek už dávno...

Renatě Grolmusové za scénografii ke hře Antona Pavloviče Čechova
Tři sestry

Jirímu Jurášovi za režii hry Wolfganga Kohlhaaseho a Rity Zimmerové
Ryba ve čtyřech

Václavu Klapkovi za režii hry Antona Pavloviče Čechova Tři sestry

Ladislavu Valešovi za režii hry podle předlohy I. Bergmana A Ježíšek už
dávno...

Divadelnímu souboru Domu kultury Kroměříž za inscenaci hry Dana
Goggina Jeptišky

Divadelnímu klubu Jirásek Česká Lípa za inscenaci hry Antona
Pavloviče Čechova Tři sestry

Rádobydivadlu Klapý za inscenaci hry L. Valeše podle předlohy
I. Bergmana A Ježíšek už dávno...

DOPORUČENÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV (s uvedením pořadí)

1. **Rádobydivadlo Klapý** s inscenací hry L. Valeše podle předlohy
I. Bergmana A Ježíšek už dávno...
2. **Divadlo Na Kopečku při PL Jihlava, sekce Staří blázni a jejich hosté**
s inscenací hry Wolfganga Kohlhaaseho a Rity
Zimmerové Ryba ve čtyřech

3. **Divadlo AHA! Lysá nad Labem** s inscenací hry Slavomira Mrožka
Tango
4. **Divadelní soubor PIKI Volyně** s inscenací hry Antonína Hodka
Česnekový sad
5. **Soubor H. O. ZUŠ Uherské Hradiště** s inscenací hry Davida Drábka
Jana zparku
6. **Sdružení ADIVADLO Havlíčkův Brod** s inscenací hry Istvána
Örkényho Stojí za to žít? (Kočíci hra)

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV

- Divadelní soubor Domu kultury Kroměříž** s inscenací hry Dana Goggina
Jeptišky
- Divadelní klub Jirásek Česká Lípa** s inscenací hry Antona Pavloviče
Čechova Tři sestry

2000

ČESTNÁ UZNÁNÍ

- Ireně Vrtělové** za roli Consuely a další role ve hře Jiřího Suchého
a Ferdinanda Havlíka Elektrická puma
- Vratislavu Lukešovi** za roli Timura Velikého ve hře Josefa Kainara
a Ivana Němečka Perly Hodži Nasredina
- Jaroslavě Chánové** za roli Gvendoliny ve hře Oscara Wilde
Jak je důležité míti Filipa
- Jaroslavě Mařákové** za roli Kristy ve hře Augusta Strindberga O svatém
Jánu, hledej sobě vránu (Slečna Julie)

- Petru Jarošovi** za roli Starosty Filipa Dubského ve hře Ladislava
Stroupežnického Naši furianti
- Vladimíru Voldřichovi** za roli Ševce Josefa Habršperka ve hře Ladislava
Stroupežnického Naši furianti
- Jiřímu Poláškov** za scénografii ke hře Jiřího Suchého a Ferdinanda
Havlíka Elektrická puma
- Jaromíru Hruškovi** za režii hry Ladislava Stroupežnického Naši furianti

CENY

- Terezii Palkové** za roli Niobé ve hře Daniely Fischerové Náhlé neštěstí
- Vratislavu Hadrabovi** za roli Joba ve hře Daniely Fischerové Náhlé
neštěstí
- Zdeňku Hilbertovi** za roli Hodži Nasredina ve hře Josefa Kainara a
Ivana Němečka Perly Hodži Nasredina
- René Vápeníkovi** za roli Algernona Moncrieffa ve hře Oscara Wilde
Jak je důležité míti Filipa
- Rudolfu Faltejskovi** za roli Silvestra Boccacia ve hře Aldo Nicolaje
Podzimní koncert (Tři na lavičce)
- Divadelní společnosti Rohlík ideální šipkař Teplice** za autorský přínos
při tvorbě inscenace hry Váš nás nezajímá!
- Divadlu Luna Stochov** za tvůrčí dramaturgické směřování (J. A. Pitínský:
Pokojíček)
- Kateřině Baranowské** za scénografii hry Augusta Strindberga
O svatém Jánu, hledej sobě vránu (Slečna Julie)
- Mirolavu Pokornému** za režii a scénografii inscenace hry Daniely
Fischerové Náhlé neštěstí
- Senior klubu Divadla Jesličky Hradec Králové** za inscenaci hry Aldo
Nicolaje Podzimní koncert (Tři na lavičce)

Ořechovskému divadlu Ořechov u Brna za inscenací hry J. K. Tyla
Strakonický dudák

Divadlu AHA! Lysá nad Labem za inscenací hry Daniely Fischerové
Náhlé neštěstí

DOPORUČENÍ NA JIRÁSKŮV HRONOV

1. Senior klub Divadla Jesličky Hradec Králové s inscenací hry Aldo
Nikolaje Podzimní koncert (Tři na lavičce)

2. místo porota neobsadila

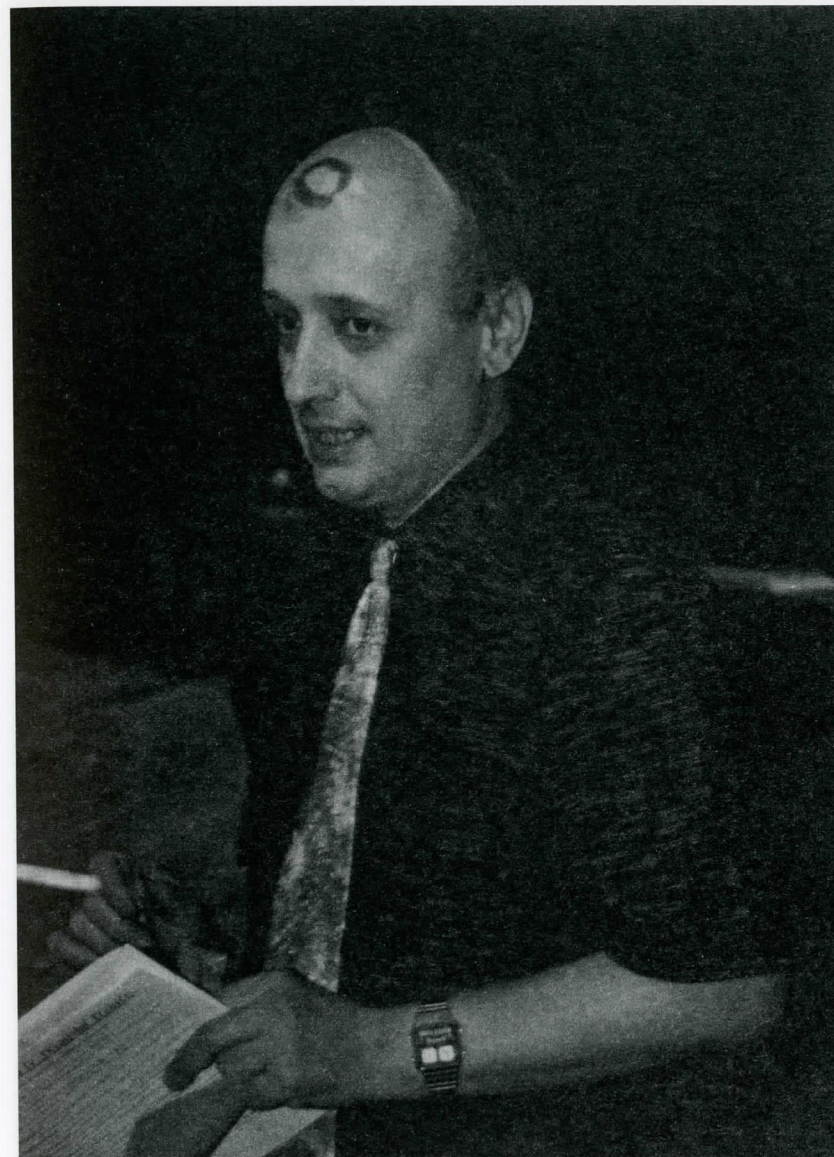
3.- 4. Rádobydivadlo Klapý s inscenací hry Augusta Strindberga
O svatém Jánu, hledej sobě vránu (Slečna Julie)

Divadelní společnost D 111 České Budějovice s inscenací hry Ladislava
Stroupežnického Naši furianti

NOMINACE NA JIRÁSKŮV HRONOV

Divadlo AHA! Lysá nad Labem s inscenací hry Daniely Fischerové Náhlé
neštěstí

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna s inscenací hry J. K. Tyla Strakonický
dudák

Ředitel DT v letech 1992-2000 - Jaroslav Dejl (políbený múzou Thálií)

Tylovo divadlo Ořechov u Brna: A. Jirásek - V. Peška - LUCERNA - 1992

DS Ciestnici Praha: J. Pielmier - AGNUS DEI - 1993

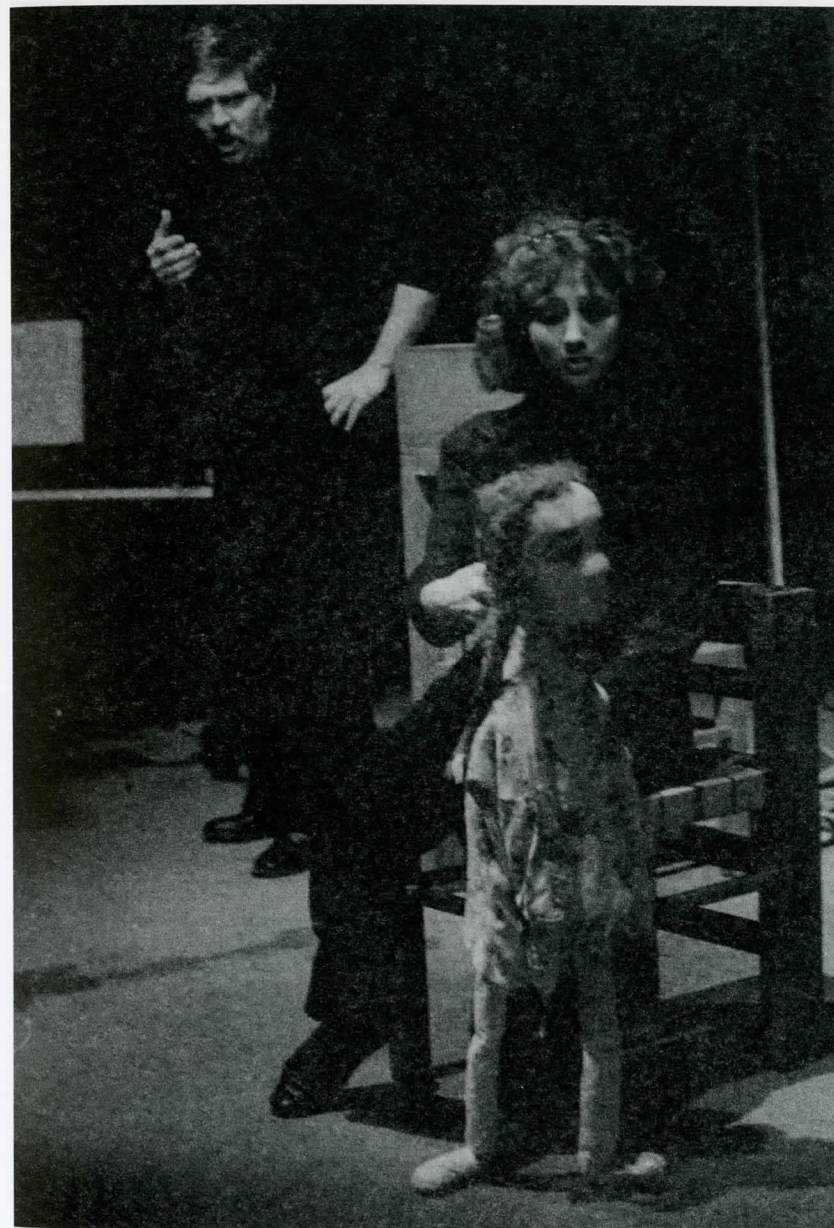
Malé divadlo Kolín: J. Brdečka - LIMONÁDOVÝ JOE - 1993

*Divadélko Jen tak Karlovy Vary: L. Aškenazy
- CIPAKOVÁNÍ aneb VTEŘINU TÍCHA, PROSÍM - 1994*

DS D 111 České Budějovice: Nikolaj Vasiljevič Gogol - REVIZOR - 1994

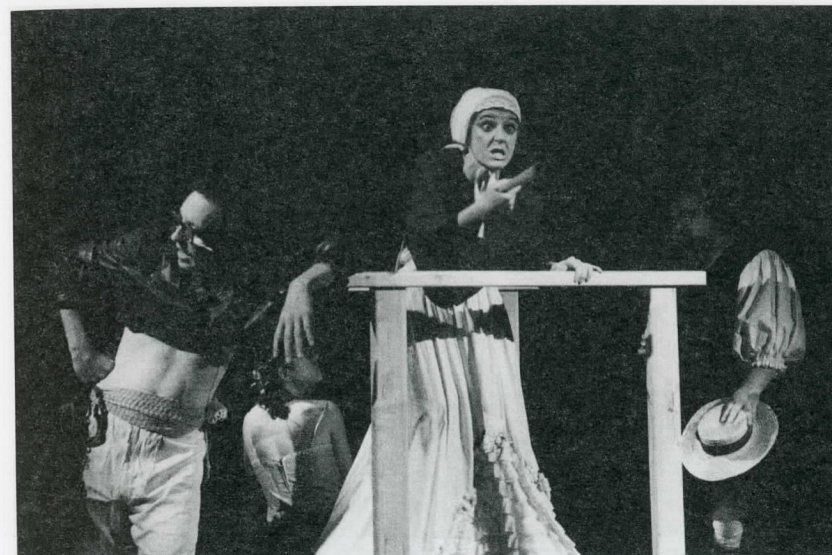
DS Tyl Rakovník: M. Ramløse - ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ - 1994

Tylovo divadlo Ořechov u Brna: V. Peška - BYLO NEBYLO...- 1995

Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové: Anton Pavlovič Čechov - PAVILÓN Č. 6 - 1996

Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové: V. K.Klicpera - WESELOHRA NA MOSTĚ - 1996

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec Králové: Gay-Brecht-Havel-Gregar - MACHEATH K. SUPERSTAR aneb ŽEBRÁCKÁ OPERA

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna: Hervé-Milhac-Peška - MAMZELLE NITOUCHÉ-KY aneb LÁSKA KVETE V KAŽDÉM VĚKU - 1997

Divadlo AHA! Lysá nad Labem: H. Pinter - NAROZENINY - 1998

DK Jirásek Česká Lípa: W. Shakespeare - SEN V NOCI SVATOJANSKÉ - 1998

DK Jirásek Česká Lípa: Anton Pavlovič Čechov - TŘI SESTRY - 1999

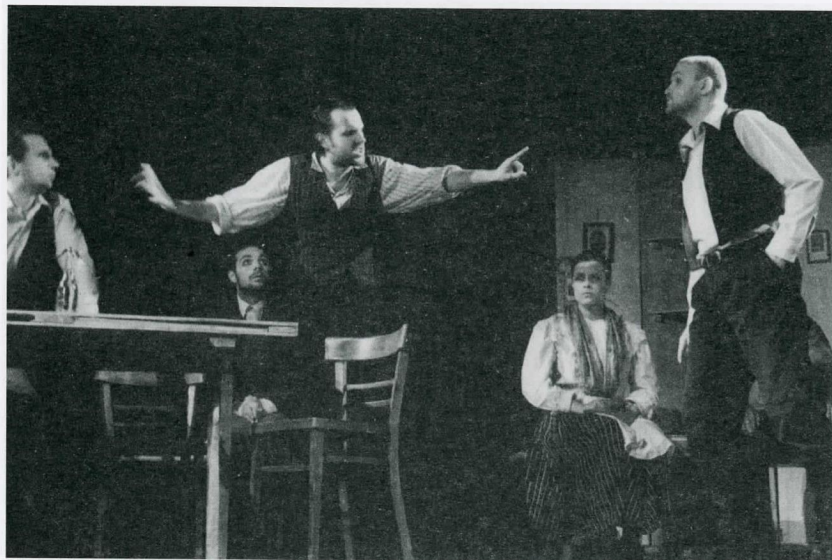
DS DK Kroměříž: D. Goggin - JEPTIŠKY - 1999

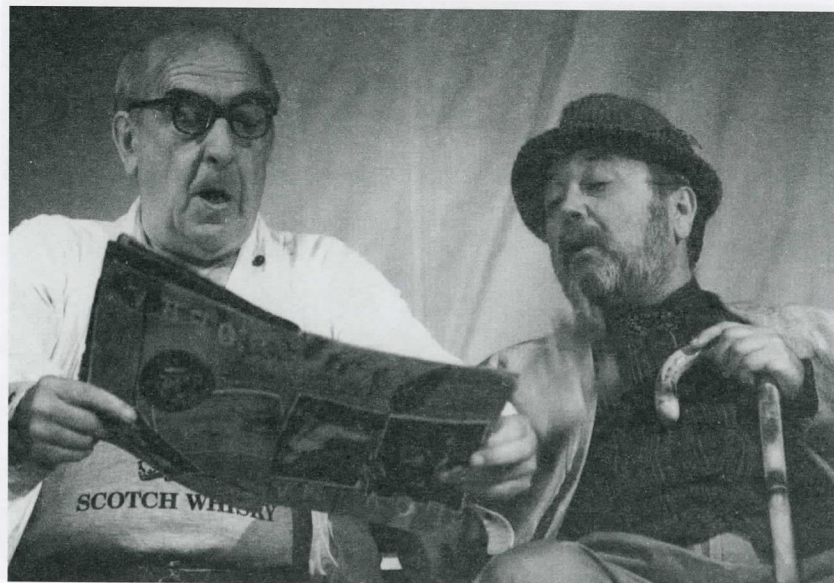
Ořechovské divadlo Ořechov u Brna: J. K. Tyl - STRAKONICKÝ DUDÁK - 2000

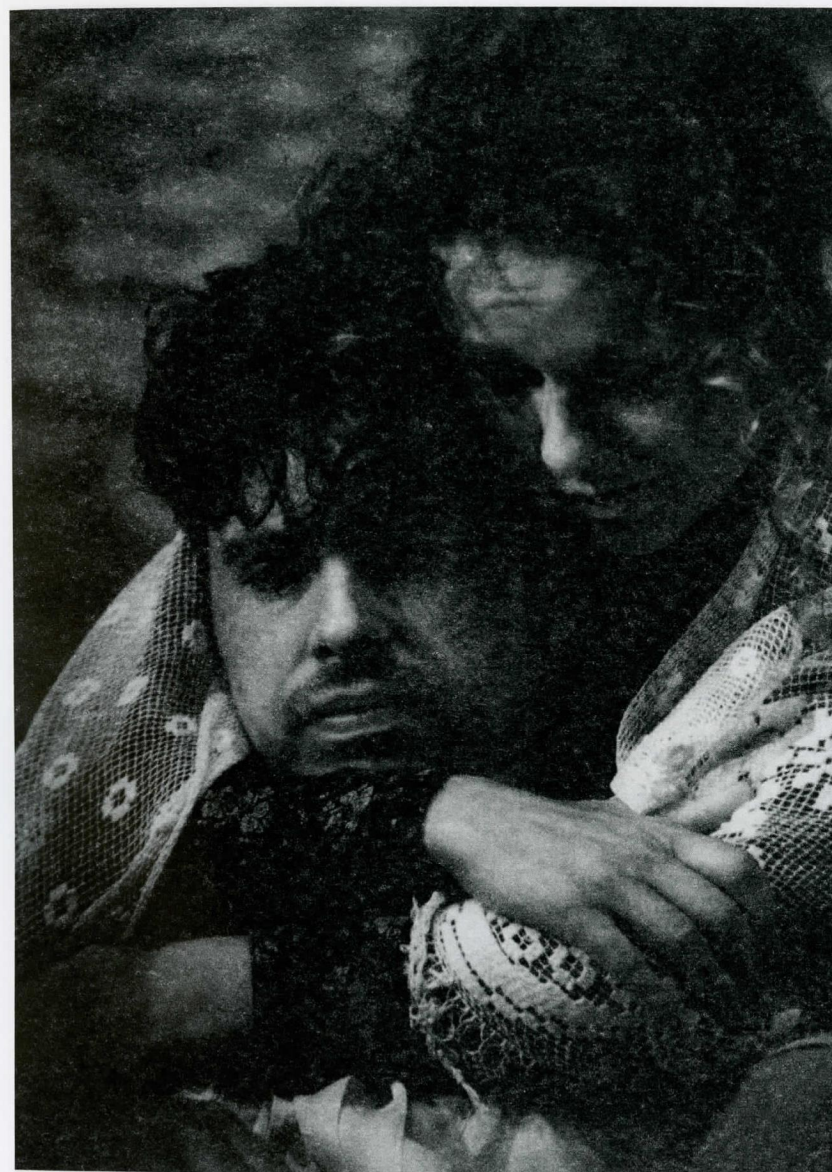
Divadlo AHA! Lysá nad Labem: D. Fischerová - NÁHLÉ NEŠTĚSTÍ - 2000

DS D 111 České Budějovice: L. Stroupežnický - NAŠI FURIANTI - 2000

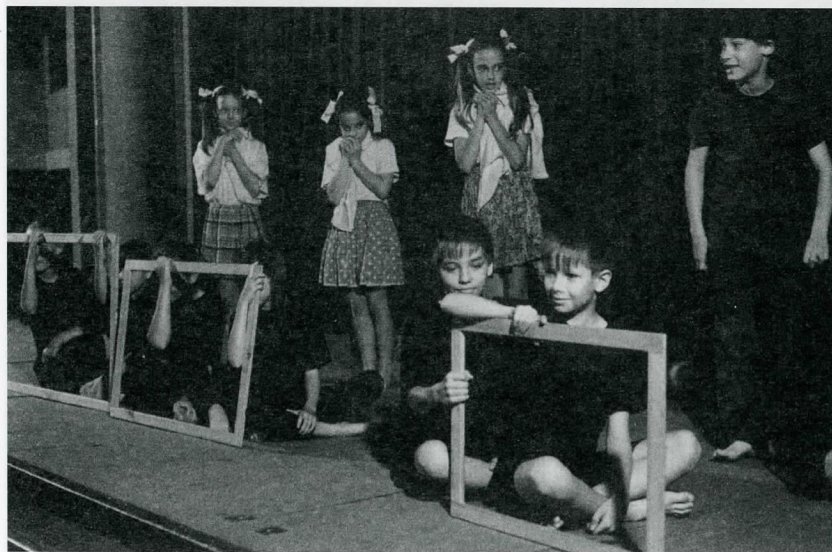
Senior klub Divadla Jesličky Hradec Králové: A. Nicolaj
- PODZIMNÍ KONCERT... - 2000

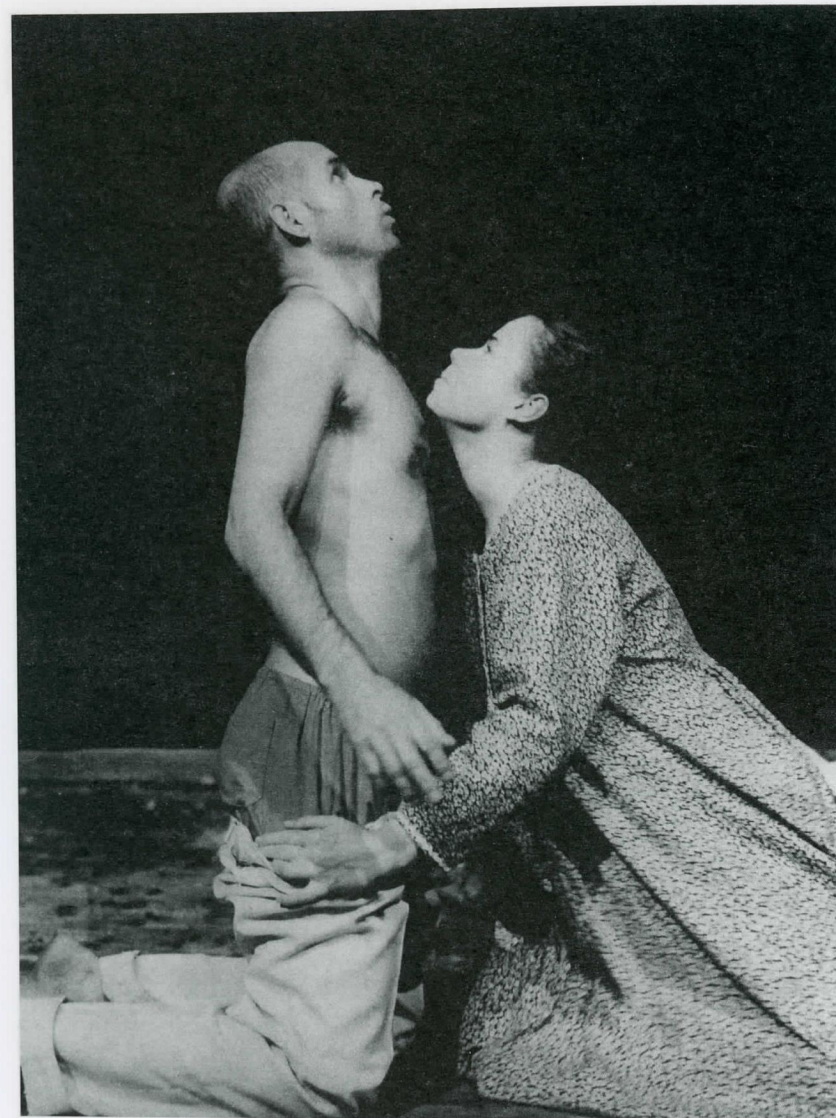
Rádobydivadlo Klapý: V. Týcová - A. Strindberg
- O SVATÉM JÁNU, HLEDEJ SOBĚ VRÁNU -2000

Taneční divadlo C - DANCE Ústí nad Orlicí: VŠICHNI NA JEDNOM JEVIŠTI - 1997

DDS Beníci ZŠ Třebíč-Benešova: J. Vladislav - O TŘECH HUSIČKÁCH - 1996

Divadelné združenie Partizánske: I. Babel - PRVÁ JAZDECKÁ - 1999

*The Theatre Ensemble Panta Rhei Overmere - Belgie:
Michel de Ghelderode - ESCURIAAL - 1995*

Přehled členů poroty Divadelní Třebíče v letech 1992 - 2000

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc.
*divadelní vědec a pedagog DAMU Praha
předseda poroty v letech 1992 - 2000*

Václav Beránek - 1996 - režisér

Aleš Bergman - 1995, 1997, 1998, 1999, 2000
režisér a pedagog JAMU

Karel Cón - 1993, 1994 - hudební skladatel

Jarmila Černíková-Drobná - 1992, 1994, 1996, 1997
dramaturg a divadelní vědec

Pavel Harvánek - 1992, 1995 - režisér

Karel Hegner - 2000 - odborný asistent JAMU Brno

Pavel Kocych - 1996 - architekt a scénograf

Petr Kolínský - 1994, 1995
pedagog a scénograf DAMU

Jakub Korčák - 1992, 1993 - režisér

Josef Morávek - 1995, 1996 - režisér

Pavel Purkrábek - 1992, 1993 - scénograf

Milan Schejbal - 1997, 1998, 2000
režisér a umělecký šéf Divadla ABC Praha

Alena Urbanová - 1998, 1999 - divadelní kritik a teoretik

Vladimír Zajíc - 1997, 1998, 1999, 2000 - dramaturg

PaedDr. František Zborník - 1999, 2000
odborný asistent PF Jihočeské univerzity České Budějovice

Karel Zmrzlý - 1997, 1998, 1999, 2000 - scénograf

**Na pořádání a organizaci Divadelní Třebíče v letech
1992 - 2000 podílely tyto instituce:**

Ministerstvo kultury České republiky

**Informační a poradenské středisko pro místní kulturu,
útvár pro neprofesionální umění a dětské estetické aktivity
ARTAMA PRAHA**

Okresní úřad Třebíč

Městský úřad Třebíč

Kulturní a vzdělávací zařízení města Třebíče

Městské kulturní středisko Třebíč

Svaz českých divadelních ochotníků

Divadelní spolek Dramatický klub Třebíč

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

Národní přehlídka amatérského
činoherního a hudebního
divadla 1992 - 2000

Foto: Josef Nemeč, Ivo Mičkal
Sazba, tisk: FIBOX, s.r.o.
Vydalo: Městské kulturní
středisko Třebíč - květen 2001
Náklad: 600 výtisků